

Holy Bible

Aionian Edition®

תנך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

Gospel Primer

תוכן העניינים

הקדמה

בראשית 1-4

נון 1-21

חזה יוחנן 19-22

פסוקים 66

מדריך הקורא

מילון

مفואת

עצה

Doré אירורים

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

תנך עברית מודרני

Modern Hebrew Bible

Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 4/18/2025

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

הקדמה at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *e/ēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

וינרש את האדם ויישכו מקרם לנו עדן את הכרבים ואת להט החרב המותהפהת לשמר את דרך עץ החיים:
(בראשית 3:24)

בראשית

ויהי בקר יום רביעי: 20 ויאמר אלהים ישרצו

המים שרצ נפש חיה ועוף יעופ על הארץ
על פני רקיע השמיים: 21 ויברא אלהים את
התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים למיןיהם ואת כל עוף כנף
למיןיהם וירא אלהים כי טוב: 22 ויברך אתם
אליהם לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ: 23 ויהי ערב ויהי בקר יום
חמיישי: 24 ויאמר אלהים תוצאה הארץ נפש חיה
למיןנה בהמה ורמש וחויתו ארץ למיניה וכי
כן: 25 ויעש אלהים את חית הארץ למיניה ואת
הבהמה למיניה ואת כל רמש האדמה למיניהו
וירא אלהים כי טוב: 26 ויאמר אלהים נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדנת הים ובעוף
השמי ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ: 27 ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אליהם בראשו זכר ונקבה
בראתם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם
אליהם פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשה ורדו
ברדנת הים ובעוף השמיים ובכל חיה הרמשת
על הארץ: 29 ויאמר אלהים תנח נתהי לכם את
כל עשב זרע אשר על פני כל הארץ ואת
כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע لكم יהיה
לאכללה: 30 ולכל חיota הארץ ולכל עוף השמיים
ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל
ירק עשב לאכללה וכי כן: 31 וירא אלהים את
כל אשר עשה והנה טוב מואד ויהי ערב ויהי
בקר יום הששי:

2 20 ויכלו השמיים והארץ וכל צבאים: 21 ויכל
אתם אלהים ברקיע השמיים להאריך על הארץ:
18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין הארץ אלהים ביום השבעי מלאכתו אשר עשה והוא שבת
ובין החשך וירא אלהים כי טוב: 19 ויהי ערב ביום השבעי מכל מלאכתו אשר עשה: 20 ויברך

אלְהִים אֶת יוֹם הַשְׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בָּו שְׁבַת כְּנֹדוֹ: 21 וַיַּפְלֵל יְהוָה אֱלֹהִים תְּרֵדָה עַל הָאָדָם מְכֻלָּלָכְתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לְעַשּׂות: 22 אֶלְהָה וַיִּשְׁן וַיַּחַתֵּמֶת מַצְלָעָתוֹ וַיָּנֶר בָּשָׂר תְּחִתָּה: תְּולָדוֹת הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם בַּיּוֹם עֲשֹׂות 22 וַיַּבְנֵן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצְלָע אֲשֶׁר לְקַח מִן יְהוָה אֱלֹהִים אֶرְץ וּשְׁמִים: 23 וּכְלָל שִׁיחַ הַשְׁדָה הָאָדָם לְאָשָׁה וַיָּבֹא אֶל הָאָדָם טָרֵם יְהוָה בָּאָרֶץ וּכְלָל עַשְׂבַּת הַשְׁדָה טָרֵם יִצְמָח זֹאת הַפְּעָם עַצְמָם וּבָשָׂר מַבְשָׂרִי לְזֹאת טָרֵם יְהוָה בָּאָרֶץ וּכְלָל עַשְׂבַּת הַשְׁדָה טָרֵם יִקְרָא אָשָׁה כִּי מַאיָּשׁ לְקַחַת זֹאת: 24 עַל כֵּן יַעֲזֶב כִּי לֹא הַמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאֶתְנוּ אָדָם יִקְרָא אָשָׁה כִּי מַאיָּשׁ לְקַחַת זֹאת: 25 וְאֶתְנוּ יַעֲלֵה מִן הָאָרֶץ אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אָמוֹ וְדָבָק בָּאֶשְׁתּוֹ וְהַיּוּ לְבָשָׂר וְהַשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה: 26 וַיַּיצַּר יְהוָה אֶחָד: 27 וַיְהִי שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים הָאָדָם וְאֶשְׁתּוֹ וְהַשְׁקָה אֶת הָאָדָם עַפְرָם מִן הָאָדָמָה וַיַּפְחַד בָּאָפִיו וְלֹא יַתְבִּשׁוּ:

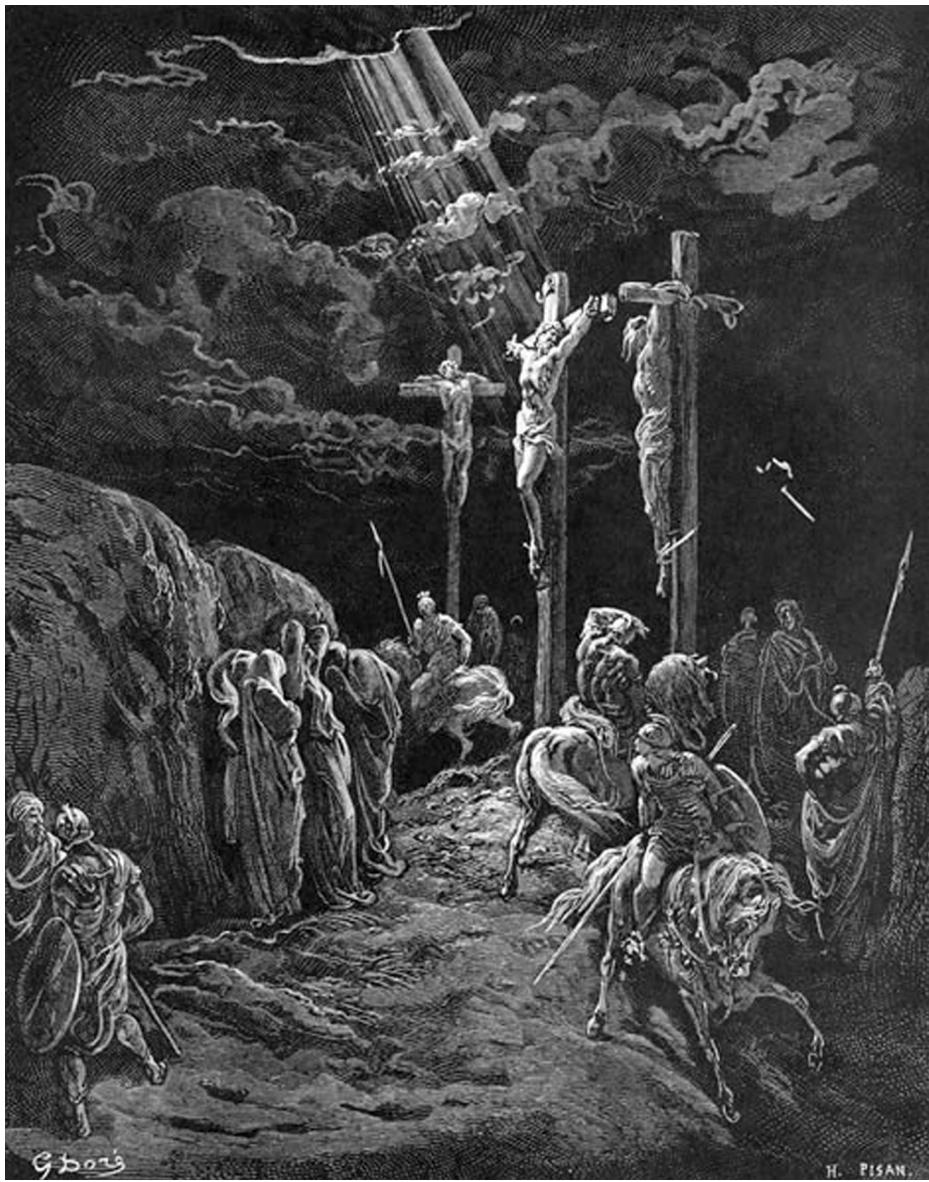
3 נְשָׂמַת חִיּוֹם וַיַּהַי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חִיָּה: 8 וַיַּטְעַ יְהוָה
אֱלֹהִים גַּם בְּעֵדָן מִקְדָּם וַיִּשְׁם שֵׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאָשָׂה אֲפִכְיָה
יִצְרָא: 9 וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה כָּל עַז
נְחַמֵּד לְמַרְאָה וְטוּב לְמַאֲכָל וְעַז הַחַיִּים בְּתוֹךְ
הַגָּן וְעַז הַדָּרֶת טָוב וּרְעָע: 10 וַיַּהַרְבֵּן מִעֵדָן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשְׁמֶן יִפְרָא וְהַיּוּ לְאַרְבָּעָה
רָאשִׁים: 11 שֶׁם הָאָחָד פִּישְׁוֹן הוּא הַסְּبָב אֲתִיל
אֶרְץ הַחִוְילָה אֲשֶׁר שֵׁם הַזֹּהָב: 12 וַיַּהַבְּחַבְתִּי הָאָרֶץ
הַחֹוֹתָא טָוב שֶׁמְבָדֵל וְאַבְןַת הַשָּׁמֶן: 13 וַיַּשְׁמַע
הַנֶּהֶר הַשְׁנִי גִּיחָן הוּא הַסּוּבָב אֲתִיל אֶרְץ
כוֹשׁ: 14 וַיַּשְׁמַע הַנֶּהֶר הַשְׁלִישִׁי חֶרְקֵל הוּא הַלְּלָד
קְדֻמָּת אֲשֶׁר וַיַּהַרְבֵּן הַרְבִּיעִי הַוָּא פְּרָת: 15 וַיַּקְרֵחַ
יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיִּנְחַחֵה בֶּן עֵדָן לְעַבְדָה
וְלִשְׁמָרָה: 16 וַיַּצְוֵל יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לְאֹמֶר
מְכֻלָּעַז הַגָּן אֶכְלָה תְּאַכְלָה: 17 וּמְעַז הַדָּרֶת טָוב
וּרְעָלָא תְּאַכְלָמְמָנוּ כִּי אֶכְלָךְ מִמְּנָנוּ מִזְמָרָה
תְּמָוֹת: 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טָוב הַחַיִּים
הָאָדָם לְבָדוּ אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ עֹז כְּנֹדוֹ: 19 וַיַּצְרֵר יְהוָה
אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה כָּל חַיָּת הַשְׁדָה וְאֶת כָּל עַז
הַשְׁמִים וַיַּבְאֵל הָאָדָם לְרָאֹת מָה יִקְרָא לוֹ
וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חִיָּה הַוָּא שָׁמוֹ:
20 וַיִּקְרֵא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל הַבָּהָמה וְלַעֲזָב
הַשְׁמִים וְלִכְלָל חַיָּת הַשְׁדָה וְלֹאָדָם לֹא מֵצָא עֹז

זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: לא שעה ויחר לקין מאד וויפלו פניו: ⁶ ויאמר
14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניו:
אරור אתה מכל הבהמה ומכל חיות השדה על ⁷ הלווא אם תטיב שאות ואם לא תטיב לפתח
גנך תלך ועפר האכל כל ימי חייך: ¹⁵ ואיבה חטאת רבען ואליך תשוקתו אתה המשל ב':
אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה ⁸ ויאמר קין אל הבל אחיו וייה בחיות בשדה
הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: ¹⁶ אל ויקין אל הבל אחיו ויהרגנו: ⁹ ויאמר יהוה
האשה אמר הרבה עצבונך והרנק בעצב אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
תלדי בנים ואלי אישך תשוקתך והוא ימשל לך: אחוי אני כי ¹⁰ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך
ולאדם אמר כי שמעת לccoli אשתקך והאכל צעקים אליו מן האדמה: ¹¹ ועתה אראר אתה
מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי
ארורה האדמה בעבורך בעצבון האכלנה כל אחיך מידך: ¹² כי תעבד את האדמה לא תספַּח
ימי חייך: ¹³ וקוץ ודרדר הצמיח לך ואכלת תחת כחה לך נוען ונדר תהיה בארץ: ¹⁴ הן גרשת את
את עשב השדה: ¹⁵ בזעם אפיק האכל להם עד קין אל יהוה נדול עוני מנשא: ¹⁶ הן גרשת את
שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה היום מעל פני האדמה ומפני אסתור והיהתי
ואל עפר תשוב: ¹⁷ ויקרא האדם שם אשתו נוען ונדר בארץ והיה כל מצאי יהרנגנו: ¹⁸ ויאמר
חויה כי הוא היהת אם כל חי: ¹⁹ ויעש יהוה לו יהוה לכן כל הרוג קין שבעתים יקם וישם
אליהם לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: יהוה לקין אותן לבליה הכות אותו כל מצאו: ²⁰
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ²¹ ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת
מןנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח עדן: ²² וידע קין את אשתו ותחר ותלד את
נש מעץ החיים ואכל וחיו לעלם: ²³ וישלחו הנוך הנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו
יהוה אלהים מן עדן לעבד את האדמה אשר חנוך: ²⁴ ווילד לחנוך את עירך ועירך ילד את
לקח מכם: ²⁵ וינרש את האדם ושכנן מקדם לנן מהוויאל ומהויאיל ילד את מתושאל ומתושאל
עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפהת ילד את למק: ²⁶ ויקח לו למק שתי נשים שם
האחת עדנה ושם ההשניות צלה: ²⁷ ותלד עדנה
לשمر את דרך עץ החיים:

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותחר ותלד
את קין ותאמור קנייתי איש את יהוה: ²⁸ ותספַּח
לילדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן
וקין היה עבר אדמה: ²⁹ ויהיו מקץ ימים ויבא
קין מפדי האדמה מנהה ליהוה: ³⁰ והבל הביא
נס הו אמכרות צאנו ומחלבן וישע יהוה
אל הבל ואל מנהתו: ³¹ ואל קין ואל מנהתו
ושבעה: ³² וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן

וַתִּקְרֹא אֶת שְׁמָוֹת כֵּי שֶׁת לֵי אֱלֹהִים זֶרֶע אֶחָר
תְּחִתַּת הַבָּל כִּי הָרְגוּ קַיּוֹן :²⁶ וְלֹשֶׁת גַּם הַוָּא יַלְדָּ
בֵּן וַיִּקְרֹא אֶת שְׁמָוֹת אֲנוֹשׁ אוֹ הַוָּחֵל לִקְרֹא בְּשֵׁם
יְהֹוָה :

ויאמר ישען אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עושים ויחלקו בנדוי להם ויפילו גורל:
(ליקס 23:34)

בראשית היה הדבר והדבר היה את האלhim ואלהim היה הדבר: 2 הוא היה בראשיתatsu האלhim: 3 הכל נהיה על ידו ובכלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה: 4 בו היה חיים והחיים היו אור בני האדים: 5 והאור בחשך זרחה והחשך לא השינו: 6 ויהי איש שלוח מאת האלhim ושמו יהנן: 7 והוא בא לעזרות להעיד על האור למען יאמינו כלם על ידו: 8 והוא לא היה האור כי אם להעיד על האור: 9 האור האמתי המPAIR לכל אדם היה בא אל העולם: 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא הכירו: 11 והוא בא אל אשר לו ואשר מה לו לא קבלחו: 12 והמקבלים אותו נתן עז למו להיות בנים לאלהים המאמינים בשם: 13 אשר לא מרים ולא מהפץ הבשר אף לא מהפץ גבר כי אם מלאהים נולדו: 14 והדבר נהיהبشر וישכן בחוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד לאבינו רב חסד ואמת: 15 ויוחנן מעיד עליו ויקרא אמר תנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקודש: 16 וממלואו לקחנו היה לפניו כי קדם לי היה: 17 כי התורה נתנה ביד כלנו חסד על חסד: 18 את האלhim לא ראה איש מעולם הבן היחיד משה והחסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח: 19 וזהת היא עדות אשר בחיק האב הוא הודי: 20 יוחנן בשלח היהודים מירושלים כתנים ולויים לשאל אותו מי אתה: 21 וישראלו אותו מי אמר אני אינני המשיח: 22 והוא אומר אליו מי זה אתה אף אתה אתה האתא אליך ויאמר אינני אתה הנביה וייען לא: 23 והוא אומר אליו מי זה אתה למען נשיב לשליחינו דבר מה תאמר עלייך:

23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיהו הנביה: 24 והמשלחים היו מן הפירושים: 25 וישאלחו ויאמרו אליו מדרוע אפוא מטביל אתה אם איןך המשיח או אלה אן הנביה: 26 ויען להם יהנן ויאמר אנכי מטביל במים ובתוככם עומר אשר לא ירעתם אתו: 27 הוא הבא אחרי אשר היה לפני ואני נקלתי מהTier שרוק נעליו: 28 זאת הייתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יהנן מטביל שם: 29 ויהי ממחרת וירא יהנן את ישוע בא אליו ויאמר הנה שהאלhim הנשא חטא העולם: 30 זה הוא אשר אמרתי עליו אחרי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי היה: 31 ואני לא ידעתי כי אם בעבור גילה בישראל באתי אני לטבל במים: 32 ויעד יהנן ויאמר חווית הרוח כדמות יונה ירדת משמי ותנח עליו: 33 ואני לא ידעתיו אולם השלח אותי לטבל במים הוא אמר אליו את אשר תראה הרוח ירדת ונחנה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקודש: 34 ואני ראוי ואעידה כי זה הוא בן האלhim: 35 ויהי ממחרת ויסוף יהנן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו: 36 ויבט אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שהאלhim: 37 ושמי תלמידיו שמעו את דברו וילכו אחרי ישוע: 38 ויפן ישוע אחרי ירא את הלים אחרים ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו תקין: 39 ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקומם מלנו וישבו עמו ביום ההוא והעת כשעה העשרית: 40 ואחד מן השנים אשר שמעו מאת יהנן והלכו אחרי הוא אנדרי אחיו שמעון פטרוס: 41 הוא פנס בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו אשר תרגומו

כריסטוס: 42 ויווליכחו אל ישוע וייה כהבית ⁹ וויטעם רב המסבה את המים אשר נחפכו לין
 אלו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך קרא כיפא ולא ידע מאין הוא ואולם המשרתים אשר שאבו
 אשר תרגומו פטרוס: 43 ויהי ממחרת ויאל את המים יידעו ויקרא רב המסבה אל החתן:
 ישוע לצתת הניליה וימצא את פילפוס ויאמר ¹⁰ ויאמר אלו כל איש יתן בראשוña את הין
 אלו לך אחריו: 44 ופילפוס היה מבית צידה הטוב וכאשר ישכוו יתן להם את הנרווע ותה
 עיר אנדרי ופטרוס: 45 ויפגע פילפוס את נתנאל צפנת הין הטוב עד עתה: ¹¹ זאת תחלת האותה
 ויאמר אלו מצאנו אותו אשר כתוב משה בספר אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הניל גנלה
 התורה והנבאים את ישוע בן יוסף מנצרת: את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: ¹² ויהי אחורי כן
⁴⁶ ויאמר אלו נתנאל המנצרת יצא לנו טוביה וירד אל כפר נהום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו
 ויאמר אלו בא וראה: ⁴⁷ וירא ישוע את נתנאל ולא ארכו ימי שבתם שם: ¹³ ויקרכו ימי חן
 בא לקראותו ויאמר עליי הנה באמת בן ישראל הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים:
 אשר אין בו רמיה: ⁴⁸ ויאמר אלו נתנאל מאין ¹⁴ וימצא במקדש מכריב בקר וצאן ובני יונה
 ידעתני ויען ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך ואת מהלפי כסף ישבים שם: ¹⁵ ויהי חבלים
 פילפוס בהוותך תחת התאהנה אני ראייך: ויעבטים לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן
⁴⁹ ויען נתנאל ויאמר אלו רבי אתה בן אלהים ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפך
 אתה הוא מלך ישראל: ⁵⁰ ויען ישוע ויאמר אלו שלחנויותם: ¹⁶ ואל מכריב הינו אמר הויצויאו
 על אמריו לך כי תחת התאהנה ראייך האמנת אלה מזה ועל תעשו את בית אבי לבית מסחר:
 הנה גדרות מלאה תרא: ⁵¹ ויאמר אלו אמן ¹⁷ ויקרכו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתה
 אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמים נפתחים אכלגוי: ¹⁸ ויענו היהודים ויאמרו אלו או זואות
 ומלאכי אלהים עליהם וורדים על בן אלהים: תראנו כי כזאת אתה עשה: ¹⁹ ויען ישוע ויאמר
 אליהם הרסו את התייכל הזה ובשלשה ימים
2 וביום השלישי הייתה חתנה בקנה אשר
 אקימנו: ²⁰ ויאמרו היהודים הנה זה ארבעים
 ונשנה נבנה החיכל הזה ואתה בשלשה ימים
 תקימנו: ²¹ והוא דבר על היכל גנותו: ²² ואחריו
 קומו מן המתים זכרו תלמידיו כי זאת אמר
 להם ויאמינו בכתב ובדבר אשר דבר ישוע:
²³ ויהי ביהו בירושלים בהג הפסח האמינו
 רבים בשם כי ראו אותן אשר עשה: ²⁴ והוא
 ישוע לא הפקיד את עצמו בידם על אשר ידע
 את כלם: ²⁵ ולא הצטרך לעזרות איש על האדם
 כי הוא ידע מה בקרב האדם:
⁸ ויאמר שאבונא והביאו אל רב המסבה ויביאו:

ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו כי אם למען יושע בו העולם: ¹⁸ המאמין בו נגידימון שר ליהודים: ² ויבא אל ישוע לילה לא ידונ ואשר לא יאמין בו כבר נدون כי לא ריאמר אליו רבינו כי אתה מורה מאות האמין בשם בן האלהים היחידי: ¹⁹ וזה הוא אליהם באתי כי לא יכול איש לעשות אותן הדרין כי הاور בא אל העולם ובני האדם אהבו אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו: ²⁰ ויען החשך מן האור כי רעים מעשיהם: ²¹ כי כל ישוע ויאמר אליו אמן אני אמר לך אם לא פועל עליה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יולד איש מלמעלה לא יוכל לדאות מלכות יוכחו מעשו: ²² אבל עשה האמת יבא לאור האלהים: ²³ ויאמר אליו נגידימון איך יולד אדם למען יגלו מעשו כי נעשה באלהים: ²⁴ ויהי והוא ז肯 הכי שוב ישוב אל בטן אמו וילוד: אחריו הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל ויען ישוע אמן אני אמר לך אם לא יולד ארץ יהודה וניר שם עליהם ויטבל: ²⁵ וגם יהנן איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות היה טבל בעינוי קרוב לשלם כי שמה מים האלהים: ²⁶ הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד לרבי ויבאו ויטבל: ²⁷ כי עוד לא נתן יהנן אל מן הרוח רוח הוא: ²⁸ אל תחמה על אמריך בית הסחר: ²⁹ וכי ריב בין תלמידי יהנן ובין כי עלייכם להولد מלמעלה: ³⁰ הרוח באשר היהודים על דבר הטהרה: ³¹ ויבאו אל יהנן יחפץ שם הוא נשב אתה תשמע את קולו אך ויאמרו אליו רבוי כי האיש אשר היה עטף בעבר לא תדע מאין בא ואנה הוא הוילך כן כל הנולד הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכולם באים מן הרוח: ³² ויען נגידימון ויאמר אליו איך אתה: ³³ ויען יהנן לא יוכל איש לקחת דבר תחיה כזאת: ³⁴ ויען ישוע ויאמר אליו רבון של בלתי אם נתן לו מן השמיים: ³⁵ ואתם עדי כי ישראל אתה וזאת לא ידעת: ³⁶ כי אמן אני אמרתי אני איני המשיח רק שלוח אני לפני: אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ³⁷ אשר לו הכליה הוא החתן ורע החתן העמד ראיינו נעד ואתם לא תקבלו עדותנו: ³⁸ אם ושמעו אותו ישמח לכול החתן הנה שהמחי אמרתי אליכם בדבר הארץ ואינכם מאמינים זאת עתה שלמה: ³⁹ הוא יגדל הלוך ונDEL ואני איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמיים: אחסר הלוך וחסור: ⁴⁰ הבא ממעל נעלעה על ⁴¹ ואיש לא על הטעימה בלתי אם אשר ירד מן כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא השמיים בן האדם אשר הוא בשמיים: ⁴² וכאשר משימים נעלעה על כל: ⁴³ ואת אשר ראה ושמע הנביה משה את הנחש במדבר כן צרייך בן את זאת יעד ואין מקבל עדותנו: ⁴⁴ ואשר קיבל האדם להנשא: ⁴⁵ למען לא יאביד כל המאמין עדרותיו ⁴⁶ כי אשר שלחו אליהם דבריו אליהם ידבר כי לא בו כי אם יהיה חי עולמיים: ⁴⁷ כי אמן אני צרייך בן המאמין עדרותיו ⁴⁸ כי אהב את ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את במדה נתן אליהם את הרוח: ⁴⁹ האב אהב את בני את יהידו למען לא יאביד כל המאמין בו כי בני ואת כל נתן בידו: ⁵⁰ כל המאמין בגין יש לו אם יהיה חי עולמיים: ⁵¹ כי האלהים חי עולמיים ואשר לא יאמין בגין לא יראה חיים לא שלח את בני אל העולם לדין את העולם כי אם חרונ אליהם ישכן עליו: ⁵² כי אמן אני

4 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפסוקים בערך לכך לכן אמרות הדבר אשר דברת:¹⁹ ותאמר אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה אליו האשה אדרני ראה אני כי נביא אתה: מיוון: ² ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם ²⁰ אבותינו השתחוו בהר הזה ואתם אמרם כי תלמידיו: ³ ויעזב את ארץ יהודה וילך שנייה ירושלים היא המקומ הנכחר להשתחווה שם: הגליל: ⁴ ויהי לו עבר בארץ שמרון: ⁵ ויבא ²¹ ויאמר אליה ישוע אשא האמינו לי כי תבוא לעיר מערבי שמרון ושם סוכר היא ממול שעה אשר לא בהר זהה אף לא בירושלים חלקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו לויוסף: תשתחוו לאב: ²² אתם משתחווים אל אשר לא ⁶ ושם באך יעקב וישוע היה עף מן הדרך וישב ידעתם ואנחנו משתחווים אל אשר ידענו כי לו על הבאר והעת כשעה הששית: ⁷ ותבא היושעה מן היהודים היא: ²³ אולם תבוא שעה אשא משמרון לשאב מים ויאמר אליה ישוע ועתה היא אשר עבר אל האמתים ישתחלו לאב תני נא ליל לשנות: ⁸ כי תלמידיו הילכו העירה ברוח ובאמת כי במשתחווים כאלה חפי האב: ⁹ ותאמר אליו האשה השמרונית ²⁴ האלהים רוח הוא והמשתחווים לו צריכים לקנות אכל: ¹⁰ ותאמר אליו האשה השמרונית כי לא יתרבו היהודים ידעת כי יבא המשיח הנקרא כרישטו הוא ואנכי אשא שמרונית כי לא יתרבו היהודים ידעת כי יבא המשיח הנקרא כרישטו הוא עם השמרונים: ¹¹ ויען ישוע ויאמר אליה לו בכאו ניד לנו את כל: ²⁶ ויאמר אליה ישוע אני ידעת את מחת האלהים וממי הוא האמר אליך תני והוא המדבר אליך: ²⁷ ויהי הוא מדבר ככה נא ליל לשנות כי עתה שאלת ממוני ונתן לך מים ותלמידיו באו ויתמהו על דברו עם אשא אך חיים: ¹² ותאמר אליו האשה אדרני אין לך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר kali לשאב בו והבאר עמוקה ומאיין לך אפוא עמה: ²⁸ ותזעב האשה את כרכה ותלך העירה מים חיים: ¹³ והאתה גדול מיעקב אבינו אשר ותאמר אל האנשים: ²⁹ באו וראו איש אשר נתן לנו את הבאר הזאת וששת ממנה הוא ובניו התנד לי כל אשר עשיתći זה הוא המשיח: ¹⁴ ויען ישוע ויאמר אליה כל השטה ³⁰ ויצאו מן העיר ויבאו אליו: ³¹ טרם יבואו מן המים האלה ישוב ויצמא: ¹⁵ ואשר ישטה ותלמידיו בקשו ממוני לאמר אכל נא אדרני: ³² מן המים אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם ³³ ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם כי המים אשר אתן לו יהיו בקרבו למקורה לא ידעתם: ³⁴ ויאמרו התלמידים איש אל מים נבעים לחוי העולםים: (³⁵ aiōnios g₁₆₅, aiōnios g₁₆₆) רעהו וכי הביא לו איש לאכל: ³⁶ ויאמר ותאמר אליו האשה אדרני הנה לי המים ההם אליהם ישוע מאכלוי הוא לעשות רצון שלחו למען לא אצמא עוד ולא אוסיף לבוא הנה ולהשלים מעשה: ³⁷ הלא אתם תאמרו כי לשאב: ¹⁶ ויאמר אליה ישוע וכי וקראי לאישך עוד ארבעה חדשים והקציר בא הנה אני אמר ושובי הרים: ¹⁷ ותען האשה ותאמר אין לי איש لكم שאו עיניכם וראו בשדות כי כבר הלבינו ויאמר אליה ישוע כן דברת אין לי איש: ¹⁸ כי ל凱ציר: ³⁸ ותקציר יכח שכרו ויאסף תבואה בעליים חמשה היו לך ואשר לך עתה איןנו לחוי עולמים למען ישמחו יחדרו גם הזוע נם

הקוצר : (*g166 gaiōnios*) 37 כי בזאת אמת המשל ויאמן הוא וכל ביתו : 54 זה הוא האות השני כי זה זרע ואחר יקצר : 38 אכן שלחתי אתכם אשר עשה ישוע בבאו מיהודה לארץ הגליל :
 לך את אשר לא عملתם בו ואחרים עמלו 5 אחר הדברים האלה היה חניליהדים ויעל
 ואתם נכנסתם בעמלם : 39 ויאמיןכו שמרנים ישוע ירושלים : 2 ובירושלים ברכה קרובה
 רבים מן העיר היה על דבר האשא אשר לשער הצאן ושם בלשון עברית בית חסדא
 העידה לאמר הוא הניד לי את כל אשר עשית : ולה חמישה אלמים : 3 שמה שכבו חולים ועורים
 40 ויהיו כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנו ופסחים ויבשוי כה לרבות והמה מיחלים לתנועה
 לשבת אתם וישב שם יומם : 41 ועוד רביהם המים : 4 כי מלך ירד במועדו אל הברכה
 מהמה האמיןנו בו בעבר דברו : 42 ויאמרו וירעש את מימיה והיה הורד ראשון אל תוכה
 אל האשא מעתה לא בעבר אמרך נאמינו כי אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלת
 אזונינו שמענו ונדע כי אמנים זה הוא המשיח אשר דבקה בו : 5 ואיש היה שם אשר חלה חליו
 מושיע העולם : 43 ויהי מקץ שני הימים ויצא זה שלשים ומשנה שנה : 6 וירא אותו ישוע שכוב
 משם לכת הגליל : 44 כי הוא ישוע העיר ודע כי ארכו לו ימי חליו ויאמר אליו התחפוץ
 כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבד : 45 ויהי להרפה : 7 ויען החוללה אדני אין אישathi אשר
 הוא בא הארץ הגליל ויאספהו אנשי הגליל כי ישליכני בהרעה המים אל הברכה ובתרם אבא
 ראו את כל אשר עשה בירושלים ביום התרג וורד אחר לפניו : 8 ויאמר אליו ישוע קום שא את
 כי נם הם עלו להן את החן : 46 ויבא ישוע עוד משכבר והתהלך : 9 וכגרע שב האיש לאירנו
 הפעם אל קנה אשר בגיל מוקם שומו המים וושא את משכבו ויתהלך והיום ההוא יום שבת
 לין ואיש היה מעברי המלך ובנו חלה בכפר היה : 10 ויאמר יהודים אל האיש הנרפא
 נחום : 47 ויהיו כשמעו כי בא ישוע מיהודה לארץ שבת הרים אסור לך לשאת את משכברך : 11 ויען
 הגליל וילך אליו ויאשאל מאתו לרדה ולרפאה אثم לאמיר האיש אשר החלימני הוא אמר אליו
 את בנו כי קרב למותה : 48 ויאמר אליו ישוע אם שא את משכברך והתהלך : 12 ויאשלהו מי זה
 לא תראו אותן ומופתים לא האמיןנו : 49 ויאמר האיש אשר אמר לך שא את משכברך והתהלך :
 אליו האיש אשר מעברי המלך אדני רדה נא 13 והנרפא לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך
 בתרם ימות בני : 50 ויאמר אליו ישוע לך בהיות המון רב במקום ההוא : 14 ויהי אחרי כן
 בנק חי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו וימצאהו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה
 ישוע וילך : 51 ויהיו ברדתו ויפגשו בו עבדיו נרפא לך אל תוסף לחטא פן תאנה אליך רעה
 ויבשרו אותו כי חי בנו : 52 וירדרש מאתם את גדולה מזאת : 15 וילך האיש וינדר ליהודים כי
 השעה אשר בה רוח לו ויאמרו אליו תמול ישוע הוא אשר רפאו : 16 ועל כן רדף היהודים
 בשעה השביעית עזבטו הקדרות : 53 וירד עביו את ישוע בנק חי בשבת : 17 ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה
 גם אנחנו פעל : 18 או יוסIFO היהודים לבקש את

נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר היה הנר הדלק והמאיר ואתם רציתם לשוש כי האלים הוא אביו וידמה לאלים: ³⁶ וווען כשעה לאודו: ³⁷ ואני יש לי עדות נדולה מעדות ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם יוחנן כי המשים אשר נתן לי אבי להשלימים לא יוכל הבן לעשות דבר מונפשו בלחיו את המשים האלה אשר אני עשה מעדים עלי כי אשר יראה את אבי עשה כי את אשר עשה הוא האב שלחני: ³⁸ וזה בא אשר שלחני הוא מעיד נם הבן עשה מהו: ³⁹ כי האב את הבן עלי ואתם את קולו לא שמעתם מעולם ותמנתו ומראה אותו כל אשר עשה ועוד מעשים נדולים לא רואיתם: ⁴⁰ ודבררו איננו שכן בקרובכם כי מלאה יראהו למען תחתמו: ⁴¹ כי כאשר האב איןכם מאמינים לשלוחו: ⁴² דרשו בכתביהם יעיר ויהיה את המותים כן נם הבן ייחיה את אשר תהשבו שיש לכם חי עולמים בהם ומה אשר ייחפץ: ⁴³ כי האב לא ידין איש כי אם כל המעדים עלי: ⁴⁴ גיאניאios (⁴⁵) ואתם איןכם המשפט נתן לבן למען יכבד כלם את הבן אביהם לבוא אליו להווות לכם חיים: ⁴⁶ לא אקח כאשר יכבדו את האב: ⁴⁷ מי אשר לא יכבד כבוד מבני אדם: ⁴⁸ אכן ידעתי אתם כי אין את הבן נם את האב אשר שלחו איננו מכבד: אהבת אליהם בקרובכם: ⁴⁹ אני הנה באתי אמר אמן אני אמר לכם השמע דברי ומאמין בשם אבי ולא קבלתם אותו ואם יבא אחר בשם לשלחו יש לו חי עולמים ולא יבא במשפט כי עצמו אותו תקבלו: ⁵⁰ איך תוכלו להאמין אתם עבר ממות לחיים: ⁵¹ אמן אמן אני הלקחים כבוד איש מרעהו ואת הכבוד אשר אמר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו מאת האלים היחיד לא תבקשו: ⁵² אל החשבו המותים את קול בן האלים והשמעים היה כי אני אטען עליכם לפני אבי משה הוא הטען יהיו: ⁵³ כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן عليים אשר לו תיחלו: ⁵⁴ כי לו האמנתם למשה נם לבן להווות לו חיים בעצמו: ⁵⁵ ואף שלטן נם לי האמינו כי הוא כתוב עלי: ⁵⁶ ואם לבתו נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא: ⁵⁷ אל איןכם מאמינים איך לדברי תאמינו:

תחתמו על זאת כי הנה שעה באה אשר כל **6** יידי אחורי בן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיבריה: ⁵⁸ ווילכו אחורי המון עם רב כי ראו אותו אשר עשה עם החולים: ⁵⁹ וויעל ישוע על החר וישב שם הוא ותלמידיו: ⁶⁰ ווימי הפסח תג היהודים קרבו לבוא: ⁶¹ ווישא ישוע את עניין וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל: ⁶² וואך למען נסota אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר עשה: ⁶³ וווען אחר המעד עלי יודיעתי כי עדותו אשר הוא מעיד עלי נאמנה היה: ⁶⁴ אתם שלחتم אל יוחנן פילפוס להם מאותים דינר לא ימצא להם לקחת והוא העיד על האמת: ⁶⁵ ואני איני לך קח עדות מאדם אך אמרתי זו את למען תושען: ⁶⁶ הוא

אנדרי אחיו שמעון פטרוס: ⁹ יש פה נער אשר לו אל כפר נחום לבקש את ישווע: ²⁵ וככאשר מצאו חמש ככורות לחם שעירום ושני דגים אך אלה אותו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת מה מה מה להם רב כזה: ¹⁰ ויאמר יشوוע צו את הלם: ²⁶ ויען אותם ישווע ויאמר אמן אכן אני העם לשכת ארצה וירק דשא לריב היה במקום אמר לכם לא על ראוחכם את האותות תבקשוינו והוא וישבו לארץ כחמשת אלף איש במספר: כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: ²⁷ ויקח ישווע את ככורות הלחם ויברך ויתן ²⁷ אל העמלו במאכל אשר יאבד כי אם במאכל לתלמידיו והتلמידים אל המסבבים וככה גם מן הקיט לחיז עולמים אשר בן האדם יתנוו לכם הרנים כאות נפשם: ²⁸ ויהי כאשר שבעו ויאמר כי בו חתום וחוטמו אבי האלים: (^{g 166}aios) אל תלמידיו אספו את פתותי לחם הנוטרים ²⁸ ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעולות אלהים: למען לא יאבד מואמה: ¹³ ויאספו וימלאו שניים ²⁹ ויען ישווע ויאמר אליהם זאת פעולה אלהים עשר סלים בפתחות חמץ ככורות לחם השעריים כי תאמינו בויה אשר הוא שלחו: ³⁰ ויאמרו הנוטרים לאכליהם: ¹⁴ ויהי כראות האנשים אליו מה אפוא האות אשר תעשה למען רנאה את האות הזה אשר עשה ישווע ויאמרו בר מה הפעל: ³¹ אבותינו אכלו את המן הוא באמות הנביה הבא לעולם: ¹⁵ וידע ישווע במדבר כאשר כתוב לחם מן השמים נתן למו כי יבוא ויתפ scho להמלך אותו וימלט עוד לאכל: ³² ויאמר אליהם ישווע אמן אני אמר הפעם אל ההר הוא בלבד: ¹⁶ ויהי בערב וירדו لكم לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר אם אבי נתן לכם את הלחם מן השמים האמתי: הים אל כפר נחום: ¹⁷ ויכס אתם החשך וישוע ³³ כי لكم אליהם הוא הירוד מן השמים נתן לא בא אליהם: ¹⁸ ויסער הים כי רוח גדולה חיים לעולם: ³⁴ ויאמר אליהם אדני תננה לנו נשbeta: ¹⁹ והם חתרו במשותיהם בדרך עשרים תmid את הלחם הזה: ³⁵ ויאמר להם ישווע אני וחמש או שלשים ריס ויראו את ישווע מתחלה² הוא לחם החיים כל הבא אליו לא ירעב ואשר על הים הילך וקרב אל האניה ויראו: ²⁰ ויאמר יאמין כי לא יצמא עוד: ³⁶ ואני הנה אמרתי לכם אליהם אני הוא אל תיראו: ²¹ ויואילו לחתת כי גם חיותם ATI ולא תאמינו: ³⁷ כל אשר יתנוו אתו אל האניה וرنגע הנעה האניה לארץ אשר לי אבי יבו אליו והבא אליו לא אהדפנו החוצה: הם הלוים שמה: ²² ויהי ממחרת וירא המן ³⁸ כי ירדתו מן השמים לא לעשות רצוני כי אם העם העמד מעבר לים כי לא היהת אניה בויה רצון שלחי: ³⁹ זה רצון האב אשר שלחני כי בלטו אחת אשר ירדתו בה תלמידיו וכי יושע לא כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקימנו ביום בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו לבדים الآחרון: ⁴⁰ וזה רצון שלחי אשר כל הראה נסעו מזה: ²³ ואניות אחריות באו מшибרים את הבן ומאמין בו יהיו לו חי עולמים ואני קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם בברכת אקימנו ביום الآخرון: (^{g 166}aios) ⁴¹ וילנו עליו הארון: ²⁴ ויהי כראות המן העם כי יشوוע איננו היהודים על אמרו אני הוא הלחם הירד מן שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו השמים: ⁴² ויאמרו הלא זה הוא יشوוע בן יוסף

אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר תלמידיו מליינים על זאת ויאמר אליהם זו זאת מן השמים באתי: ⁴³ ויען ישוע ויאמר אליהם לכם למכשול: ⁶² מה אפוא אם תראו את בן אל תלינו איש אל רעהו: ⁴⁴ לא יוכל איש לבוא האדם עלה אל אשר היה שם לפני: ⁶³ הרוח אל בליך אם ימשכהו אבי אשר שלחני ואני הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועלם הדברים אקימנו ביום האחרון: ⁴⁵ הלא כתוב בנכאים אשר אני דברתי אליכם רוח המה וחיים המה: וכל בניך למודי יהוה לבן כל אשר שמע מני ⁶⁴ אך יש מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע האב ולמד יבא אליו: ⁴⁶ לא כאלו ראה איש את מראש מי הם אשר אינם מאמינים ומוי המוסר האב בלתי הבא מאת האלים הוא ראה את אותו: ⁶⁵ ויאמר על כן אמרתי לכם כי לא יוכל האלים: ⁴⁷ אמן אמן אני אמר לכם המאמין כי איש לבוא אליו בלתי אם נתן לו מאת אבי: ⁶⁶ מן לו חי עולמים: (⁴⁸ אונכי הוא להם העת הזאת רבים מתלמידיו נסנו אחריו ולא החיים: ⁴⁹ אבותיכםأكلו את המן במדבר יספו להתהלך אותו: ⁶⁷ ויאמר ישוע אל שנים וימתו: ⁵⁰ זה הוא הלם הירד מן השמים למען העשר הייש את נפשכם גם אתם לסור ממי: יאכל איש ממנה ולא ימות: ⁵¹ אונכי הלם החיה ⁶⁸ ויען אותו שמעון פטרוס אדרני אל מי נלק הירד מן השמים איש כי יאכל מן הלם הזה דברי חי עולמים עמק: (⁵² אונכי ⁶⁹ ואנחנו זיהה לעולם והלחם אשר אנחנו הוא בשרי אשר האמננו ונרע כי אתה המשיח בן אל חי: ⁵³ ויען אני נתן בעד חיי העולם: (⁵⁴ אונכי ⁵⁵ כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי בקריכם: ⁵⁶ האכל את בשרי והשתה את דמי יש לו חי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון: בשרו שלתני את דמי הוא ילין בו: ⁵⁷ כאשר אכלי את בשרי ושתה את דמי הוא מזקה: ⁵⁸ האכל את בשרי והשתה האב חי ואני חי בוגל אבי בן האכל אליו נם הוא יהוה בוגל: ⁵⁹ וזה הוא הלם הירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את המן וימתו האכל את הלם זהה זיהה לעולם: (⁶⁰ אונכי ⁶¹ כאות דבר בבית הכנסת בילדו בכפר נחום: ורבים מתלמידיו כשםם אמרו קשה הדבר זהה מי יכול לשמע אותו: ⁶² ויבן ישוע בלבו כי

בשר בן האדם ושתיים את דמו אין לכם חיים ⁷ אחרי הדברים האלה הlk ישוע בארץ הניל הlk ועובד כי לא אבה להתהלך ביהודה על אשר בקש יהודים להרגנו: ² ויקרב חן היהודים הוא חן הסוכות: ³ ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצת יהודה למען יראו גם תלמידיך את המעשים אשר אתה עשה: ⁴ כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא חף להתרפסם لكن אם אתה עשה כאלה הגלת אל העולם: ⁵ כי אחיו גם הם לא האמינו בו: ⁶ ויאמר אליהם ישוע עתי לא בא עד עתה ועתכם תמיד נכוונה: ⁷ לא יוכל העולם לשנוא אתכם ואתם ישנא באשר אני מעיד עלי כי

רעים מעלייו: 8 עלו אתם לתוכה אני וילמד לאמר הן ידעתם אתי אף ידעתם מאי לא עלה אל הכהן הזה כי עתוי לא מלאה עד אני ומפני שלא באתי אכן יש אמרתי אשר שלחני עתה: 9 כואת דבר וישב בnelly: 10 ויהי כאשר ואתו לא ידעתם: 29 ואני ידעתו כי מאותו אני עלו אליו לרגל ויעל נם הוא לא בגלו כי אם והוא שלחני: 30 ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח כמסתור: 29 והיהודים בקשׁו בחן ויאמרו בו יד כי לא בא עתו: 31 ורבים מן העם האמינוquia היה הוא: 12 ותהי תלונה רבה על אדרתו בו ויאמרו אם יבא המשיח הנום יעשה אותן בתוך העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו רבות מאשר זה: 32 והפרושים שמעו את לא כי מהעה הוא את העם: 13 אך אין איש העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים מדבר עליו בנלי מפני יראת היהודים: 14 ויהיו וראשי הכהנים משרתיהם לתפשו: 33 ויאמר בחצֵי ימי הכהן עלה ישוע אל המקדש וילמד: אליו ישב עך למצער עודני עמכם והלכתי 15 ויתמהו היהודים ויאמרו אך ידע זה ספר אל אשר שלחני: 34 תשחרני ולא תמצאני והוא לא למד: 16 ויען אתם ישוע ויאמר לך ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 35 ויאמרו לא שלו הוא כי אם לאשר שלחני: 17 האיש היהודים איש רעהו أنها לך זה ואנתנו לא החפץ לעשות רצונו ידע לך אם מאת אלדים נמצאהו הכי לך אל הנפוצים בין הינוים וילמד הוא ואם מנפשי אדרבר: 18 המדבר מנפשי אנשי יון: 36 מה זה הדבר אשר אמר תשחרני כבוד עצמו יבקש אבל המבקש כבוד שלחו ולא תמצאני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו נאמן הוא ואין עולתה בו: 19 הלא משה נתן לבוא: 37 ויהיו ביום הchanukkah הנדול עמד לכם את התורה ואין איש מכם עשה חתורה ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא נא אליו מרוע תבקשו להרנני: 20 ויען העם ויאמר שד וישראל: 38 המאמין כי בדבר הכתוב מבטנו בקרבר מי מבקש להרנק: 21 ויען ישוע ויאמר ונחרו נהרי מים חיים: 39 וזה אמר על הרוח להם פעלת אחת פעלה וככלם עליה תחתמו: אשר יקחוה המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש 22 משה נתן לכם המילה אך לא משה היא כי עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפער: 40 ורבים אם מן האבות וביום השבת תמולו כל זכר: מהמן העם כשמעם את הדבר הזה אמרו 23 ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא אכן זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו זה הוא תופר תורה משה מה תקצפו עלי כי רפatoi המשיח ואחרים אמרו המן הנגיד יבא המשיח: איש כלו בשבת: 24 אל תשפטו לمراءה עין כי 42 הלא הכתוב אמר כי מודע דוד ומכפר אם משפט צדק שפטו: 25 ויאמרו אנשים מישבי בית להם מקום דוד יצא המשיח: 43 ותהי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשׁו להמיתו: מחלוקת בתוך העם על אדרתו: 44 ומקצתם 26 והנה הוא דבר בנלי ולא יגעו בו האף אמנים רצוי לתפשו ואיש לא שלח בו יד: 45 וישבו ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח: 27 אך המשרתים אל הכהנים הנדולים והפרושים את זה ידענו מאי הוא וכאשר יבוא המשיח לא והמה אמרו אליהם מודיע לא הבאתם אותו: ידע איש אי מזה הוא: 28 או קרא ישוע במקדש 46 ויענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש

זהו: ⁴⁷ ויאמרו אליהם הפרושים הכי נרדתם אתה עדותך איננה נאמנה: ¹⁴ ויען ישוע ויאמר נם אתם: ⁴⁸ הנה המון הזה אשר אינם ידעים או מן אליהם אף אם אעד על נפשי עדותך נאמנה הפרושים: ⁴⁹ רק ההמן הזה ידעתי יען כי ידעתי מאיין באתי ואנה אני הילך ואתם את התורה ארכורם מהה: ⁵⁰ ויאמר אליהם לא ידעתם מאיין באתי ואני אלך: ⁵¹ אתם לפיה נקדימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש: ¹⁶ ואם אכן מכם: ⁵² התשפט תורהנו איש בטרם תחקרתו אשפט משפטם אמרת כי לא לבדי הנני כי אם אני לדעת את אשר עשה: ⁵² ויענו ויאמרו אליו הנה והאב אשר שלחני: ¹⁷ וכן בתורתכם כתוב כי אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קםنبيا עדות שני אנשים נאמנה היא: ¹⁸ אני הוא המעד עלי ונם האב אשר שלחני יעדני: ¹⁹ ויאמרו מן הגליל: ⁵³ וילכו איש איש לביתו:

8 **וישוע הילך אל הר הזיתים:** ² ויהי בפרק לא ידעתם אלו ATI ידעתם כי עתה נם ATA אבי ידעתם: ²⁰ בדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש ולא הפשו איש כי לא בא עתו: ²¹ וויסוף ישוע ויאמר אליהם אני הילך מוה ותבקשו ובחטאיכם תמותו אל אשר אני אש רברונו זמה אתכם לא תוכלו לבוא: ²² ויאמרו הילך שמה אתם לא תוכלו לבוא: היהודים החמת ימיה את נשפו כי אמר אל הוסיף לשאל אותו וישא את עניינו ויאמר אליהם מי בכם זך בליך פשע הוא ראשונה ידה בה ابن: ⁸ ויקף שנית למטה וירטו על הקרקע: ⁹ ויהי כשםם ויד לכם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזוקנים ועד האחرونנים וויתר ישוע לבדו והאשה נצבה בתוך: ¹⁰ וישא ישוע את עניינו וירא כי אין איש כלתי האשה לבדה ויאמר אליה אשה איפה שטניך הכי הרשיע איש: ¹¹ ותאמר לא אדרני ויאמר לך נם אני לא ארשייך לכני לדרכך ועל תחתאי עוד: ¹² ויסוף ישוע וודבר אליהם לאמר אני אור העולם כל הילך אחריו לא יתהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו: ¹³ ויאמרו הפרושים על נשפק מעיד לא עזבני לבדר כי את הטוב בעניינו אני עשה

תמיד: 30 ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים: אתם לא שמעתם כי איןכם מאת האלים: 48 אז ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם יענו היהודים ויאמרו אליו הלא התבנו אשר עמדו בדברי באמת תלמידי אתם: 32 וידעתם דברנו כי שמרוני אתה ושדך: 49 ויען ישוע את האמת והאמת תשיכם לבני חורין: 33 ויענו שד אין כי רק אתה אבי מכבד ואתם תבוני: אותו זרע אברהם נחנו ומעולם לא היינו לאיש 50 אכן לא אבקש את כבודך יש אחד אשר יבקש לעברדים איך תאמר בני חורין תהיו: 34 ויען וישפט: 51 אמן אמן אני אמר לכם אם ישמר אתם ישוע אמן אני אמר לכם כל עשה חטא איש את דברי לא יראה מות לנצח: (g165 g:ai) עבד החטא הוא: 35 והעבד לא ישכן בבית 52 ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו כי שד לעולם הבן ישכן לעולם: (g165 g:ai) 36 לכן ברהן אברהם והנביאים מתו אתה אמרת אם אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת ישמר איש את דברי לא יטע מות לנצח: (g:ai) תהיו: 37 ידעת כי זרע אברהם אתם אבל אתם 53 אתה גדור מאברהם אבינו אשר מות מבקשים להמיתני כי דברי לא יcin בתוכם: גם הנביאים מתו מה תעשה את עצמך: 54 ויען 38 אני מדבר את אשר רأיתי אצל אבי ואתם ישוע אם אני מכבד את נפשי כבוד מיון אבי שעשים את אשר ראתם אצל אביכם: 39 ויענו הוא המכבדarti אשר תאמרו עליו כי הוא ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם אלהיכם: 55 ולא ידעתם אותו ואני ידעתו ואם ישוע אלו היו היותם בני אברהם כמעשי אברהם אמר לא ידעתו אותו אהיה כוב כמוכם אבל עשitem: 40 ועתה אתם מבקשים להמיתני איש ימות וירא שמרתי: 56 אברהם אביכם דבר אליהם האמת אשר שמעו מעם האלים שיש לראות את יומי וירא וישמה: 57 ויאמרו אברהם לא עשה כזאת: 41 את מעשי אביכם אליו היהודים הנה איןך בן חמשים שנה ואת אברהם לא עשה כזאת: 42 ויאמר אליהם אני אמר لكم בתרם היהות אברהם אני הוא: ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה האבתם 59 או ידרימו אבנים לרנס אותו וישוע התעלםarti כי אני יצאתי ובאתי מאת האלים הה לא ויצא מן המקדש ויעבר בתוכם עבר וחלוף:

מנני באתי אך הוא שלחני: 43 מروع לא תבינו 9 ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום הולדתו: 2 ויאלו אותו תלמידיו לאמר רבבי מי לשוני יען לא תוכלון לשמע את דברי: 44 אתם מן אביכם השטן ולעשות את תאות אביכם הփצחים הוא רוצח נפש היה מראש ובאמת לא עמד כי אמת אין בו מדי דבריו כוב משלו ידרבר כי כוב הוא אבי הcov: 45 ואני יען דברי האמת לא תאמינו לי: 46 מי בכם על עון יוכיחני ואמ אמת דברתי מروع לא תאמינו לי: 47 אשר מאת האלים הוא ישמע את דברי האלים על כן

וימרחה את הטיט על עני העור : 7 ויאמר אליו שנית לאיש אשר היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לך ורחץ בברכת השלה פרשו שלוח וילך לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא : וירחץ ויבא עיניו ראות : 8 ויאמרו שכנוו ואשר 25 ויען ויאמר אם האיש חטא הוא איני ידע אחת ראו אותו לפנים כי עור הלא זה הלא הושב ידעתי כי עור היהתו ועתה הנני ראה : 26 ויאמרו ומshall : 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אליו עוד מה עשה לך איך פחק ענייך : 27 ויען אך דומה לו והוא אמר אני הוא : 10 ויאמרו אתם כבר אמרתם לכם הלא שמעתם ומה לכם אליו בינה אפו נפקחו ענייך : 11 ויען ויאמר לשמעו שנית התאבו נם אתם להיות תלמידיו : איש אשר נקרא שמו ישוע עשה טيط וימרחה 28 ויחרפו אותו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו על עני ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלה תלמידיו של משה : 29 אנחנו יודעים כי אל ואליך וארכץ ותארנה עניי : 12 ויאמרו אליו איו משה דבר האלהים ואתה זה לא ידענו מאיו הוא : ויאמר לא ידעתי : 13 ויביאו את האיש אשר היה 30 ויען האש ויאמר אליום זאת היא הפלא עור לפנים אל הפרושים : 14 והיום אשר עשה ופלא כי לא ידעתם מאיו הוא והוא פחק את בו ישוע את הטיט ויפחק את עינוי שבת היה : עני : 31 והנה ידענו כי את החטאיהם לא ישמעו 15 וויסיפו לשאל אותו גם הפרושים איך נפקחו אל כי אם ירא האלהים ועשה רצונו אותו עינוי ויאמר אליהם טיט שם על עני וארכץ ישמע : 32 מעולם לא נשמע כי פחק איש עני וידני ראה : 16 ויאמרו מקצת הפרושים זה עור מרחם (165 g ssai) 33 לולא היה זה מאותה האיש לא מלאהים הוא כי לא ישמר את השבת אליהם לא היה יכול לעשות מאומה : 34 ויענו ואחרים אמרו איך יוכל איש חטא לעשות ויאמרו אליו הן בחטאיהם נולדת כלך ואתה אותן כאליהו ריב בינויהם : 17 וויסיפו ויאמרו תלמינו ויהדפו החוצה : 35 וישמע ישוע כי אל העור מה תאמר אתה עליו אשר פחק ענייך הדפהו החוצה ובפנשו ויאמר אליו האמין ויאמר נביה הוא : 18 וללא האמין יהודים עליו בגין האדם : 36 ויען ויאמר מי הוא וזה ארכי הנרפא : 19 וישאלו אתם לאמור זה הוא בכם אותו והמודבר אליו הנה זה הוא : 38 ויאמר אני אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא מאמין אמי ווישתחוו לו : 39 ויאמר ישוע אני לדין עתה : 20 ויענו אתכם يولדיו ויאמרו ידענו כי באתי לעולם זה מען ירא העורים והראים זה הוא בנו וכוי נולד עור : 21 אבל איך הוא יכו בעורון : 40 ואשר היו עמו מן הפרושים ראה עתה או מי פחק את עינוי אנחנו לא ידענו שמעו דבריו ויאמרו אליו הנו אנחנו עורדים : הלא בן דעת הוא שאלות פיהו והוא נגיד מה 41 ויאמר אליהם אם עורם היויתם לא היה בכם היה לו : 22 כזאת דבריו يولדיו מיראתם את חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאיכם היהודים כי היהודים כבר נעצרו לנרות את תעמד :

כל אשר יודח כי הוא המשיח : 23 על כן אמרו يولדיו בן דעת הוא שאלות פיהו : 24 ויקראו

אמן אמר לכם איש אשר לא היהודים על הדברים האלה:²⁰ ויאמרו רביהם יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה מהם שד בו ומשנעו הוא מה תשמעו אליו: בדרך אחר גנב ופרץ הוּא: ²¹ ואשר יבוא דרך זה ואחרים אמרו לא כל אחד ידבר איש אחד השער הוא רעה הצאן: ²² לו יפתח שמר חספ' שד היוכל שד לפתח עני עורדים: ²³ ויהי חג והצאן את קלתו תשמענה והוא לצאנו בשם קרא חנכת הבית בירושלים וסתיו היה: ²⁴ ויתהלך יווצאים: ²⁵ ואחריו הוציאו את צאנו הוא עבר ישוע במקדש באולם של שלמה: ²⁶ ויסבו אותו לפניהן והצאן הלבות אחורי כי ידעו את קלתו: היהודים ויאמרו אליו עד أنها תתלה את נפשנו ²⁷ ואחריו זר לא תלכנה כי אם ינוסו מפני כי את המשיח אתה הגידה לנו ברור: ²⁸ ויען את קול הזרים לא ידעו: ²⁹ המשל הזה דבר אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם כי ישוע באזוניהם והמה לא ידעו מה זאת אשר המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעדו אמר אליהם: ³⁰ יוסף ישוע וידבר אליהם Amen עלי: ³¹ אבל אתם לא האמינו עין לא מצאנו אשר בא לפניו גנבים המה ופרצים והצאן לא קולי ואני ידעתי ולא תבדנה לנצח ואיש לא שמעו לקולם: ³² ואני הדרת איש כי יבוא כי להן חי עולמים ולא תבדנה לנצח ואיש לא ישוע ובצאתו ובבאו ימצא מרעה: ³³ הנגב לא יחתף אתה מידי: (³⁴ aiōnios g166, aiōn g165, aiōn g166) ³⁵ האב יבוא כי אם لنגנו ולהרגנו ולאבד ואני באתי אשר נתנן לי נдол הוא על כל ואיש לא יחתף לבשור הביא להם חיים ומלא ספקם: ³⁶ ואני אתה מיד האב: ³⁷ אני ואבי אחד אנחנו: ³⁸ אז הוא הרעה הטוב הדרעה הטוב יתן את נפשו ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקלו: ³⁹بعد צאנו: ⁴⁰ והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן ⁴¹ וייען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראייתי לא לו הנה בראותו כי בא חזק ויעזב את הצאן אתכם מأت אבי על אי זה מן המעשים ההם ונס וזהאב יחתף ויפיץ את הצאן: ⁴² השכיר תסקלני: ⁴³ ואני היהודים אותו לאמר על מעשה ינוס כי שכיר הוא ולא יdag לצאן: ⁴⁴ אני הרעה טוב לא נסקל אך כי אם על נרדף את אלהים הטוב וידעת את אשר לי ונודעת לאשר לי: ⁴⁵ ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלhim: ⁴⁶ כאשר האב ידעני ואני ידעת את האב ואת ⁴⁷ אמרתי אלהים אתם: ⁴⁸ זה קרא שם אלהים נשוי אתה بعد הצאן: ⁴⁹ וצאן אחרות יש לי אמרתי אלהים אתם: ⁵⁰ זה קרא שם אלהים אשר אין מן הממלחה הזאת ועלי לנחל נם אתן לאלה אשר היה דבר אלהים אליהם והכחוב ותשמענה קולי ודויה עדך אחד ורעה אחד: ⁵¹ לא יופר: ⁵² ואיך תאמרו על אשר קדרו האב על כן אהב אני כי את נפשי אתן למען ושלחו לעולם מגרף אתה עין אמרתי בן אלהים אשוב ואקחה: ⁵³ ואיש לא יקחנה מatoi כי אם אני: ⁵⁴ אם לא עשה את מעשי אבי אל תאמינו אני מעצמי אתה יש בידי לחתה אתה ובידי לי: ⁵⁵ ואם עשית ולא תאמינו לי האמינו נא לשוב לךחתה את המצוה הזאת לחתמי מעם למשי למען תדעו ותאמינו כי בי האב ואני אבי: ⁵⁶ ותהי מחלוקת נם בפעם הזאת בין בנו: ⁵⁷ או ישבו ויבקשו לסתורו וימלט מידם:

40 וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר לירושלים כדרך חמיש עשרה ריס: 19 ורבים הטבילים שם יוחנן בתחלה וישב שם: 20 ויבאו מן היהודים באו בית מרתא ומרם לנחם אתהן אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אותה אבל עלiah: 21 ויהי כשמע מרתא כי ישע בא כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמרת היה: והצא לקרתו ומרם ישבה בבית: 22 ותאמך
מרתא אל ישוע אדני אלו הייתה פה כי אז 23 ויאמינו בו רבים במקום ההוא:

11 ויהי איש חוללה לעזר שמו מבית הני לא מטה אחוי: 22 ונם עתה ידעת כי כל אשר כפר מרם ומרתא אהותה: 23 היא מרם אשר תשאל מטה אלהים יתנו לך אלהים: 24 ויאמר אליו משחה את הארון בשמן המדר ותנגב את רגלו אליה ישוע קום אחיך: 25 ותאמך אליו בשערותיה ועתה לעזר אהיה חלה: 26 ותשלחנה מרתא ידעת כי קום בתקומה ביום האחרון: אהיותו אלו לא אמר אדני הנה זה אשר אהבת 27 ויאמר אליה ישוע אני התקומה והחמים חלה הוא: 28 וישמע ישוע ויאמר זאת המהלה המאמין כי יהיה גם כי מוות: 26 וכל החי אשר איןנה למות כי אם לכבוד האלים למען יכבד יאמין כי לא ימות לעולם התאמני זאת: (האנו בה בן האלים: 27 ותאמך אליו כן אדני האמנתי כי אתה אהותה ואת לעזר: 28 ויהי כשמו כי חלה המשיח בן האלים הבא לעולם: 29 ויהי אחר ויתמהמה וישב יומם במקום אשר הוא שם: דברה זאת ותלך ותקרה למרים אהותה בסתר 7 מאחריו כן אמר לתלמידיו לו נושא הארץ לאמר הנה המורה פה וקרא לך: 29 היא שמעה יהודה: 8 ויאמרו אליו תלמידיו רבינו עתה זה ותמהר לקום ותבא אליו: 30 וישוע טרם יבא בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שם: אל הכהר כי עודנו עמד במקום אשר פרנסתו 9 ויען ישוע הלא שטים עשרה שעות ליום איש שם מרתא: 31 וזה היהודים אשר בא אל ביתה כי ילך ביום לא יוכל כי יראה אור העולם להחמה קראותם את מרם כי כמה פתאם ותצא זהה: 10 אבל ההלך בלילה יוכל כי הואר הלכו אחראית באמורם כי הלה לה אל הקבר אין בו: 11 כזאת דבר ואחריו כן אמר אליהם לבכחות שמה: 32 ותבא מרם אל המקום אשר לעזר יידינו ישן הוא ואני הילך למען עידנו: ישוע עמד שם ותרא אותו ותפל לרגליו ותאמר 12 ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע: לו אדני אלו היה פה כי אז לא מטה אחיך: 33 ויהי 13 וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על קראות ישוע אתה בכיה ונם היהודים אשר באו מנוחת השנה דבר: 14 אז גלה ישוע את אוזם אתה בכים וחוזם רוחו ויהי מרדעך: 34 ויאמר יאמר אליהם לעזר מטה: 15 ושמח אני בגללם איפה שמהם אותו ויאמרו אליו אדני בא וראה: כי לא הייתי שם למען האמיןו ועתה נסעה 35 ויבך ישוע: 36 ויאמרו היהודים הנה מה נדליה ונלכה אליו: 16 ויאמר תומא הנקרא DIDOMOS אהבתו את: 37 ומקצתם אמרו הפקח עיני העור אל התלמידים חבירו נלכה גם אנחנו למען הלא יכול לעשות שם זה לא מוות: 38 יוסף נמות עמו: 17 ויבא ישוע ומצאהו זה ארבעה עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא ימים שכב בקבר: 18 ובית הני היה קרוב מערה ואבן על מבואה: 39 ויאמר ישוע שאו

את האבן מעלה והאמיר אליו מרתא אחות למן יטהרו: ⁵⁶ ויבקשו את ישוע ובעםם
המת אדרני תהה כבר באש כי ארבעה ימים לו: בבית המקדש נדברו לאמר מה תהשבו כי לא
⁴⁰ ויאמר אלהו יושע הלא אמרתי לך כי אם יבוא אל התה: ⁵⁷ והכהנים הגדולים והפרושים
חאמינו תהוי את כבוד האלים: ⁴¹ וישאו את גורו גורה אשר אם ידע איש את מקומו יודיענו
האבן אשר המת הוושם שם ויושע נשא את עיניו **למן יתפשהו:**

למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני: ⁴² **ואני 12** וששת ימים לפני חנ הפסח באישוע לבית
ידעתי כי בכל עת תעננו אולם בעבור העם הזה הני מקום לעוזר אשר העיר אותו מעם המתים:
אשר סבובותי דברתי למן יאמינו כי אתה ² ויעשי לו שם משתה בערב ומורתא משרות
שלחתי: ⁴³ ויהיו כלתו לדבר ויקרא בקהל ולעזר היה אחד מן המסבבים אותו: ³ ותקח
נדול לעוזר קומ צא: ⁴⁴ ויצא המת יודיו ורגליו מרימים מركחת נרד זך ויקר מאד לטרא אחת
כרוכת בתחריכין ופיו לוטים בסודר ויאמר משקלה והמשה בה את רגלי ישוע ותגנב את
אליהם ישוע התירו אותו וילך לדרכו: ⁴⁵ ורביהם רגליו בשערותיה והבויות ימלא ריח המركחת:
מן היהודים אשר באו אל מרימים בראשם את ⁴ ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון
אשר עשה ישוע האמיןנו בו: ⁴⁶ ומכתמת הלכו איש קריות העתיד למסרו: ⁵ מדווע לא נמקרה
אל הפרושים ויינדו להם את אשר עשה ישוע: המركחת בשלוש מאות דינר וננתן לעניים: ⁶ והוא
⁴⁷ או יקחילו הכהנים הגדולים והפרושים את לא דבר את זאת מהמלחתו על העניים כי אם
חסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלייה נגב היה וכיס הכסף אותו וישא כל אשר ישימו
עשה אותן הרבה: ⁴⁸ אם נניח לו לעשותם כלם בו: ⁷ ויאמר ישוע הנינה לה ליום קבורתי
יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו גם את אדרמאננו צפנה זאת: ⁸ כי העניים תמיד המה עמכם ואני
וגם את עמננו: ⁴⁹ ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן ⁹ וישמעו עם רב ביהודה
נדול בשנה ההיא אמר אליהם חן לא תדרעו כי שם הוא ויבאו לא בעבור ישוע בלבד כי אם
מאומה: ⁵⁰ אף לא ת התבוננו כי טוב לנו מות איש לראותם את לעוזר אשר העירו מעם המתים:
אחד بعد הגוי מאבד העם כלו: ⁵¹ וזאת לא ¹⁰ וראשי הכהנים התיעצו להרגן גם את לעוזר:
דבר מלבו כי אם בהיותו כהן נдол בשנה ההיא ¹¹ כי בandal בא שמה רבים מן היהודים ויאמינו
נכאי ישוע ימותה בעד העם: ⁵² ולא בעד העם בישוע: ¹² ויהי ממחרת כשמיון המון רב אשר
לבד כי אם לקבץ נם את בני אליהם המפוזרים באו להחנן כי יבא ישוע ירושלים: ¹³ ויקחו
והיו לאחדרים: ⁵³ ויויעציו יהדו להמיתו מהווים בידם כפות המרים ויצאו לקראותו ויריעו
ההוא והלאה: ⁵⁴ על כן לא התהלך ישוע עוד לאמר הוושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך
בתוך היהודים בandal כי אם סר שם לארץ ישראל: ¹⁴ וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו
הקרובה אל המדבר אל עיר עפרים וינר שם כאשר כתוב: ¹⁵ אל תיראי בת ציון הנה מלך
עם תלמידיו: ⁵⁵ ויקרבו ימי הפסח ליודים יבוא לך רכב על עיר בן אנתנות: ¹⁶ וככל זאת
ועם רב עלו מן הארץ ירושלים מה לפניה הפסח לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר

נתפאר יושע זכרו כי כן כחוב עליו וכי זאת עשו צריך להנשא ומיו בן האדם הלוזה: (g165 aiōnios)

לו: 17 ויעידו העם אשר היו אצלו בקראו אל 35 ויאמר אליהם יושע אך למצער יהיה האור לעזר לצתת מן הקבר וייר אתו מעם המתים: עמכם התהלהכו בעוד لكم האור פן ישופכם 18 על זאת גם המון העם יצא לקראותו על חישך וההלק בחשך לא ידע אתה והוא הלך: שמעם כי עשה אותן הוה: 19 והפרושים דברו 36 בעוד لكم האור האמיןו באור למען תהיו איש את אחיו לאמר הראיתם כי הוועיל לא בני האור את הדברים האלה דבר יושע וילך תועלתו מואומה הנה כל העולם נמושך אחריו: לו ויסתר מפנים: 37 רבים אותן אשר עשה 20 ובתוך העלים להשתחות בחן היו אנשים לעיניהם ובכל זאת לא האמיןו בו: 38 למלאת יונים: 21 ויקרבו אל פילפוס איש בית צירה דבר יעשה הנביה אשר אמר יהוה מי האמין אשר בארץ הגليل וישאלו ממן אמר אדרני לשמעתנו זורע יהוה על מי נגלהה: 39 על כן לראות את יושע חפצנו: 22 ויבא פילפוס וינדר לא יכולו להאמין כי עוד אמר יעשה: 40 השע זאת אל אנדרי ואנדרי לפילפוס הנגידו אל יושע: עיניהם והשmins לבכם פן יראו בעיניהם ולבכם 23 ויען אותם יושע ויאמר באה השעה שיפאר בן יבין ושבו ורפאתי להם: 41 כזאת דבר יעשהו האדם: 24 אכן אמר לכם אם לא יפל בראותו את תפארתו וינבא עלי: 42 אולם רבים גרגר החטא אל תוך הארץ ומתי ישאר לבדו אף מן השרים האמיןו בו אך בandal הפרושים וכאשר מת יעשה פרי הרבה: 25 אהbab את נפשו לא הודה למען אשר לא ינדו: 43 כי אהבו כבוד יאבדנה והשנא את נפשו בעולם הזה ינצח אנשים יותר מכבוד האלים: 44 ויקרא יושע לחמי נצח: (g166 aiōnios) 26 החפן לשרטני ליק ויאמר המאמין כי לא כי הוא מאמין כי אם אחריו ובאשר אהיה שם יהיה נט משרתי ואיש בשלה אני: 45 והראה אני את אשר שלחני אשר ישרטני אותו יכבד אבי: 27 עתה נבדלה הוא ראה: 46 אני באתי לאור אל העולם למען נשפי ומה אמר הושענבי אבי מן השעה הזאת אך כל אשר יאמין כי לא ישב בחשך: 47 והשמע על כן באתי אל השעה הזאת: 28 אבי פאר את את דברי ולא ישمرם אני לא אשפט אותו כי שמק ותצא בת קול מן השמים גם פארתי וגם לא באתי לשפט את העולם כי אם להוציא את אוסף לפאר: 29 והעם העמידים אמרו מלך דבר אחד אשר ידין אותו ביום האחרון כי יכח אמריו יש אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלך דבר אחד אשר ידין אותו הדבר אשר דברתי הוא אותו: 30 ויען יושע ויאמר לא למעני היה הקול ידין אותו ביום האחרון: 49 כי אני לא מלבי הזה כי אם למענכם: 31 עתה משפט בא על דברתי כי אם אבי השליח אני הוא צוני את העולם הזה עתה ישליך שר העולם הזה חוצה: אשר אמר ואת אשר דבר: 50 ואני ידעתי כי ואני בהנשיי מעל הארץ ממשך כלם אליו: מצחו חיי עולם لكن כל אשר דבר כאשר 32 33 זואת דבר לרמזו اي זה מות הוא עתיד למות: אמר אליו אבי כי אני מדבר: (g166 aiōnios)

34 ויענו אותו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח יكون לעולם ואיך אמרת כי בן האדם

ולפניהם חן הפסח כשיריע ישוע כי באה אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הנדייל עלי שעתו לעבר מן העולם הזה אל אביו כאשר עקב: ¹⁹ מעתה אני אמר לכם בטרם היהתה אהב את בחריריו אשר בעולם כן אהבם עד למען בכוואת תאמיינו כי אני הוא: ²⁰ אכן אמן אני הצע: ²¹ ויהיו אחריו החל הסודה והשטן נתן אמר לכם כי כל המקובל אתה אשר אשלחו אליו בלב יהודה בן שמיעון איש קריות למסרו: הוא מקבל והמקבל אליו הוא מקבל את שלחי: ²² וידע ישוע כי נתן אבוי את הכל בידיו וכי ²³ ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה מאלהים בא ואל אלהים ישב: ²⁴ ויקם מעל ויבחלה ברוחו ויעד ויאמר אמן אני אמר השלחן ויפשط את בנדיו ויקח מטפחתי ויחננה: לכם כי אחד מכם ימסרני: ²⁵ ויתראו תלמידיו ²⁶ ואחריך יצחק מום בכירור ויחל לרוחץ את רגלי ויתמהו איש אל רעהו לדעת על מי דבר: תלמידיו ולנצח במטפחתי אשר הוא תגור בה: ²⁷ ואחד מתלמידיו מסב על חיק ישוע אשר ויקרב אל שמיעון פטרוס והוא אמר אליו אדני ישוע אתה: ²⁸ וירמו לו שמיעון פטרוס לדרש אתה תרחץ את רגליך: ²⁹ ויען ישוע ויאמר אליו מי הוא זה אשר דבר עליו: ³⁰ ויפל על לב ישוע את אשר אני עשה איןך ידע בעית ואחריך כי ³¹ ויאמר אליו אדני מי הוא: ³² ויען ישוע הנה זה תדע: ³³ ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ הוא אשר אטבל פthy לתחתו לו ויטבל את פתח חלק עמי: ³⁴ ויאמר אליו שמיעון פטרוס בלעו בא השטן אל קרבו ויאמר אליו ישוע את רגליך ויען ישוע אם לא ארוחץ אתה אין לך ³⁵ ויתן אל יהודה בן שמיעון איש קריות: ³⁶ ואחריך אדני לא בלבד את רגליך כי אם גם את ידי ואת אשר תעשה עשה מהרה: ³⁷ וכן המסבירים לאראשי: ³⁸ ויאמר אליו ישוע המרוחץ אין לו ידע איש על מה דבר אליך צואת: ³⁹ כי יש אשר לרחץ עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור חשבו כי אמר אליו ישוע קנה לנו צרכי החג הוא ואתם טהורם אך לא כלכם: ⁴⁰ כי ידע מי או להת לאבוניהם יען אשרabis הכסף תחת ימסרתו על כן אמר לא כלכם טהורם: ⁴¹ ויהי יד יהודה: ⁴² וזה בקחתו את הלוחם מהר אחורי אשר רחץ את רגלים וילבש את בנדיו לצאת החוצה ויהיו ליליה: ⁴³ הוא יצא ויישוע ישב להסב ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אמר עתה נתפאר בין האדם והאלחים נתפאר אשר עשיתו לכם: ⁴⁴ אתם קראים לי رب ואדון בו: ⁴⁵ אם האלחים נתפאר בו גם האלחים הוא והיטבתם אשר דברתם כי אני הוא: ⁴⁶ לכן אם יפארדו בעצמו ובמוחה יפארדו: ⁴⁷ בני עוד אני המורה והאדון רחצתי את רגליך נאם אתם מעט מזער אהיה עמכם אתם תבקשוני וכאשר חיבים לרוחץ איש את רגליך אהיו: ⁴⁸ כי מופת אמרתי אל היהודים כי אל אשר אני חולך לא נתתי לכם למען תעשו נאם כאשר עשיתו תוכלו לבוא שמה כן אליכם אמר אני עתה: لكم: ⁴⁹ אכן אמן אני אמר לכם כי העבד איננו מצוה חרדה אני נתן לכם כי התהבו איש את נדול מאדני והשלוח איננו נדול משלחו: ⁵⁰ אם אהיו כאשר אהבתם כן גם אתם איש את ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו: ⁵¹ לא על אהיו תההבו: ⁵² בזאת ידעו כלם כי תלמידי כלכם דברתוי יודע אני את אשר בחרתי בהם אתם בஹת אהבה בינהיכם: ⁵³ ויאמר אליו

פטרוס אדני أنها תלך ויען אותו ישוע אל אשר ¹⁴ כי תשאלו דבר בשמי אני עשנו: ¹⁵ אם אני הולך שמה לא תוכל עתה לлечת אחריו אך אהבתם אותו ממצוותיהם: ¹⁶ ואניasha להרחקך כנראה: ³⁷ ויאמר אליו פטרוס מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן מדוע לך עתה לлечת אחריך הנה נפשי אתכם לנצח: ¹⁷ את רוח האמת אשר בעוד נפשך אתה: ³⁸ ויען אותו ישוע הכי תנתן לא יכול העולם להשינו באשר לא יראתו ולא נפשך בעוד נפשיאמין אני אמר לך בטרם ירעשו ואתם ידעתם אותו כי אתם שכנו הוא אף יקרה התרגנול תחש בישע פעמים: ¹⁸ לא אعزבכם יתוממים אבואה **14** אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובמי אליכם: ¹⁹ עוד מעט והעולם לא יסוף לראות האמינו: ² בבית אבוי מעוננות רבות ואם לא אתי ואתם תראו כי חוי אני ונסתם היה תהיו: כן הוא כי עתה הנדרתי לכם הנסי הלך להכין ²⁰ והיה ביום ההוא ידוע תדרעו כי אני באבי מקום لكم: ³ וזה כי הלחתי והכינו לי לכם ²¹ מי אשר מצויתו אתה מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אליו למן יונצן זה הוא אשר יאהبني ואהבו אהוב הוא באשר אהיה שם תהיו נם אתם: ⁴ ואל אשר לאבי אני אהבאו ואלי אהודע: ²² ויאמר אליו אני הולך שמה ידעתם ואת הדרכך ידעתם: יהודה לא יהודה איש קריות אדני מה הוא זה ⁵ ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אתה כי תחפץ להתודע אליו ולא לעולם: ²³ ויען הולך ואיככה נדע את הדרכך: ⁶ ויאמר אליו ישוע ויאמר אליו איש כי יאהبني ישמר את הולך ואת הדרכך ומעתה ידעתם אותו ורואיתם דברי ואבי יאהב אותו ונבואה אליו ונשים אצל ישוע אני הנסי הדרכך והאמת והחיתים לא יבא דברי ואבי יאהב אותו ונבואה אליו ונשים אצל איש אל האב כי אם על ידי: ⁷ לו ידעתם אותי מעוננותנו: ²⁴ ואשר לא יאהبني הוא לא ישמר את גם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אותו ורואיתם דברי וחרבר אשר שמעתם לא שלוי הוא כי אם אתה: ⁸ ויאמר אליו פילפס אדני הראנו נא את של אבי אשר שלחני: ²⁵ את אלה דברתו אליכם האב ודי לנו: ⁹ ויאמר אליו ישוע והכמה ימים בעוד היזי עמכם: ²⁶ והפרקליט תוחת הקרש אני אתכם ואתה פילפס הטרם תדענו הראה אשר ישלחנו אני בשמי הוא ילמדכם את כל ATI ראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את זיכירכם את כל אשר הנדרתי לכם: ²⁷ שלום האב: ¹⁰ האינך מאמין כי אני אבי ואני כי אין לכם את שלומי אתן לכם לא כאשר יתן הוא הדברים אשר אדבר אליכם לא מנפשי העולם אני כי לא יכול לבבכם ואל אני דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את זהה: ²⁸ הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך המעשים: ²⁹ האמין לי כי אני אבי ואני כי לי ואשובה אליכם אם אהב האהובני כי עתה הוא ואם לא אך בוגל המעשים האמינו לי: תשחו באמרי לכם כי הולך אני אל האב כי ¹² אמן אמן אני אמר לכם המאמין כי עשה אבי נורול מני: ²⁹ ועתה הנה הנדרתי זאת לכם גם הוא את המעשים אשר אנכי עשה ונדרלו בטרם הייתה למן בבואה האמינו: ³⁰ לא מלאה עשה כי אני הולך אל אבי: ³¹ וכל אשר ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם תשאלו בשמי מי עשנו למען יכבד האב בבנו: זהה ובו אין לו מאמנה: ³¹ אך למען ידע העולם

כי את אבי אני אהב וכאשר צוינו אבי כן אני איש את אחיו: ¹⁸ אם העולם שנא אתכם דעו
עשה קומו ונלכה מזה:

15 א נכי הנקן האמתית ואבי הוא הכרם: כי אז אהב העולם את אשר לו ויין כי איןכם
2 כל שרים כי אשר ארינו עשה פרוי יסירנו מן העולם כי אם בחרתי אתכם מותך העולם
ואשר עשה פרוי יטהרנו להרבות את פרויו: لكن העולם ישנא אתכם: ²⁰ זכרו את דברי
3 אתם כעת מטהרים בעבר דברי אשר דברת, אשר דברת אליכם העבר אינו נדול מאדני
אליכם: ⁴ עמדו כי ואני בכם כאשר השرين אם רדפו אתו גם אתם ירדפו אם שמרו את
כל עשה פרוי מאלי אם לא עמד בנפקן כון נם דבריהם את דברכם ישמרו: ²¹ אבל כל זאת
אתם אם לא העמדו כי: ⁵ א נכי הנקן האמת ואתם יעשו לכם בעברשמי כי לא ידעו את שלחי:
השرين העמד כי ואני בו הוא עשה פרוי לרָב ²² לו לא באתי ודברת אליהם לא היה בהם
כי בלעדך לא תוכלון עושים מואמה: ⁶ איש חטא ועה לא יוכל להנצל על חטאיהם:
אשר לא עמד כי השלך לשרג החוצה וייבש ²³ השנה אתו ישנא גם את אבי: ²⁴ לו לא עשית
וילקוטם וישליכם אל תוך האש והיה לבער: בתוכם את המעשים אשר איש זולתי לא עשה
7 והיה אם העמדו כי ודברי יהיו בכם ככל לא היה בהם חטא ועה ראו ויישנו גם את נם
חפצכם תשאלו ווועה לכם: ⁸ בזאת נכבד אבי את אבי: ²⁵ אך למלאת דבר הכתוב בתורתם
בעשותכם פרוי לרָב והיותם לי לתלמידים: ²⁶ שנהת חנם שנאוני: ובבוא הפרקליט אשר
9 כאשר אהبني אבי אהבתו אתכם נם אני ואתם אשלחנו לכם מאת אבי רוח האמת הוצאה מאת
עמדו באהבתי: ¹⁰ אם נשמרו את מצוות העמדו אבי הוא יעד עלי: ²⁷ וכן אתם תעידו כי מראש
באהבתי כאשר נשמרתי נם אני את מצוות אבי היוות עmedi:

ועמדתי באהבתי: ¹¹ את אלה דברת אליכם **16** את אלה דברת אליכם למען לא
בעבור תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם: תכשלו: ² הנה ינדו אתכם ואף באה השעה
12 הנה זאת מצותי כי אהבון איש אהיו אשר כל הרוג אתכם ידמה להקריב עבודה
כאשר אהבתיכם: ¹³ אין לאיש אהבה יתרה לאלהם: ³ ווכזאת יעשו לכם יعن נם את אבי
מתתו את נפשו بعد יידידי: ¹⁴ ואתם יידידי ונם אליו לא ידעו: ⁴ אבל הנדרתי לכם את אלה
אתם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם: ¹⁵ לא למען אשר בבא השעה תזכורים כי א נכי אמרת
אקרא לכם עוד עבדים כי העבר איןנו ידע אליכם וכאללה לא אמרתי אליכם מראש כי
את אשר יעשה אדרינו כי אם אמרתי יידידי אתם היהתי עמכם: ⁵ ועתה הlk א נכי אל שלחו ולא
כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודיעתי אתכם: ישאלני איש מכם أنا תלך: ⁶ אך על דברי את
16 לא אתם בחרתם כי אם א נכי בחרתי בכם אלה אליכם מלא לבבכם עצבת: ⁷ אלום האמת
והפרקתי אתכם ללבכת ולעשות פרוי ופריכם גונד لكم כי לכתו איך טוב لكم כי אם לא אלך
יקום והיה כל אשר השאלו מבאי בשם יתן לא יבא אליכם הפרקליט ואם אלך אשלהחו
לכם: ¹⁷ את אלה אני מצוה אתכם למען אהבון

אליכם: 8 וזהו בכאו יוכיה את העולם על דבר תשאלו בשם ואיני אמר לכם כי אני עתיר החטא והצדק והמשפט: 9 ועל החטא כי לא לאבי בעדכם: 27 כי אבי נס הוא אהב אתכם האמינו כי: 10 ועל הצדקה כי אלך אל אבי ולא עקב אשר אהבתוני והאמנתם כי מאת אלהים חסיפיו לראות אותו: 11 עוד רבות לי להניד לכם אך אעזוב את העולם ולאך אל אבי: 29 ויאמרו אליו לא תוכלון שאותה: 12 ורוח האמת בבאו הוא תלמידיו הנה כעת ברור תמלל ולא תמשל ידריך אתכם אל כל האמת כי לא ידבר מעצמו משל: 30 עתה ידענו כי כל ידעת ולא ת策ך כי אם אשר ישמע ידבר והאותיות יגיד לכם: כי ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים 14 הוא יפארני כי משמי יkich ווניד לכם: 15 כל יצאת: 31 ויען אתם ישוע עתה האמינו: 32 הנה אשר לאבי לי הוא על כן אמרתי כי משמי יkich שעבה באה ועתה זה הנעה ונפשותם איש איש ווניד לכם: 16 הэн מעט ולא תרואני ועוד מעט לבתו ואתי תעבו לבדי ואני לבדי כי אבי ותחווני כי אני הילך אל אבי: 17 ומקצת תלמידיו עמדו: 33 את אלה דברתי אליכם למען כי יהיה נדרבו איש אל אחיו לאמר מה זה אמר אלינו لكم שלום בעולם יהיה לכם עני אך יאמץ הэн מעט ולא תרואני ועוד מעט ותחווני ואמרו לבבכם אני נצחתי את העולם:

אני הילך אל אבי: 18 ויאמרו מה זה אשר אמר 17 את אלה דבר ישוע ישא עינוי השמיימה מעט לא ידענו מה דבר: 19 ויודיע ישוע כי עם ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנד למען נס בנק יפארך: 2 כאשר נתה לו השלטון על כלבשר למען יתן חייו עולמים לכל אשר נתה לו: 3 ואלה הם חייו העולמים לדעת אחריך (g166) אשר אתה לבך אל אמת ואת ישוע המשיח אשר שלחתה (g166) 4 אני פארתיך בארץ כלתיי פועלך אשר צויתני לעשותות: 5 ועתה פארני אתה אבי עמוק בכבוד אשר היה לי עמק טרם הייתה העולם: 6 את שמן הודעתך לבני האדם אשר נתהם לי מתחום העולם לך היו ולוי נתת אתם ואת דרכך נצרו: 7 ועתה ידעו כי כל אשר נתה לי עמוק הוא: 8 כי הדברים אשר נתה לי נתתי להם והם קבלום יוכרו באמת כי עמוק יצאתו ויאמינו כי אתה שלחתני: 9 אני בעדם עתיר לך לא בעד העולם עתיר כי אם בעד אלה אשר נתה לך דבר או מלל לכם על אבי: 26 ביום ההוא כי אם בדור או מלל לכם על אבי:

כי לך המה: ¹⁰ וכל אשר לי לך הוא ושלך ואוסף להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר
שלוי ונחטאתי בהם: ¹¹ ואני איני עוד בעולם אהבתני ואני אהיה בהם:
והם בעולם ואני בא אליך אבי הקדוש **18** ויהי ככלהות ישוע לדבר את הדברים
נצר בשמך את אשר נתהם לי למען יהו אחד האלה ויצא החוצה עם תלמידיו ממעבר לנחל
כמנו: ¹² בהיותי עמהם בעולם אני נצתרת אתם קדרון ושם נן ויבא בו הוא ותלמידיו: ¹³ וגם
בשםך את אשר נתהם לי שמרתי ולא אבד מהם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות
איש זולתי בן האברון למלאת דבר הכתוב: גוער שמה ישוע עם תלמידיו: ¹⁴ ויקח יהודה
זועחה הנני בא אליך ולאה אני מדבר בעולם את הנדור ומשרתים מאת הכהנים הנדרולים
למען תמלא להם שמחתי בקרוב: ¹⁵ אני נתתי והפרושים ויבא שמה בנדות ובבלפדים ובכל
להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן נשך: ¹⁶ וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא
העולם מהה כאשר גם אinci לא מן העולם אני: ¹⁷ ואמר אליהם אמי תבקשו: ¹⁸ ויענו ואימרו
¹⁹ ולא עתיר לך אשר תקח מן העולם רק את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא
שהצרים ממן הרע: ²⁰ ממן העולם איןמו כאשר ונם יהודה מוסרו עמד אצלם: ²¹ ויהי בדבר
גס אinci אני מן העולמים: ²² קדר שאותם באמתך ישוע אליויהם אני והוא ויסנו אחריו ויפלו ארצתה:
דברך אמרת הוא: ²³ כאשר אתה שלחת אתוי ²⁴ יוסף וישראל אתם את מי תבקשו ויאמרו את
אל העולם כן אני שלחתך אתם אל העולם: ישוע הנצרי: ²⁵ וויען ישוע הלא אמרתי לכם אני
זה והתקדשתי בעדר למען יהיו גם הם מקדשים הוא לבן אם אתוי תבקשו הגינוי לאלה וילכו:
באמת: ²⁶ אולם לא לבך בעדר אלה אinci מעtier ²⁷ ולמלאת הדבר אשר אמר מלאה אשר נתה
לך כי אם נם בעדר המאמינים כי על פי דברם: לי לא אבד לי אף אחד: ²⁸ ולשמעון פטרוס
²⁹ למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי כי אתה הרב וישפה ויך את עבר הכהן הנדרול ויקצע
ואני בך והיו גם המה בנו כאשר למען יאמין את איזנו הימנית ושם העבר מלכים: ³⁰ ויאמר
העולם כי אתה שלחתני: ³¹ ואני נתתי להם את ישוע אל פטروس השם הרבך אל נדונה hei
הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר לא אשתח את הכווס אשר נתן לי אבי: ³² אז
אנחנו אחד נחנו: ³³ אני בהם ואתה בי למען תפשו הנדור ושר האלף ומשרתי היהודים את
יהו משלימים לאחד ולמען ידע העולמים כי אתה ישוע ויאסרדו: ³⁴ וויליכהו בראשונה אל חנן
שלחתנו אהבתם כאשר אהבתני: ³⁵ אבי והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה נדרולה בשנה
חפצתי כי גם הם אשר נתהם לי יהיו עמי באשר ההייא: ³⁶ הוא קיפא אשר יעץ את היהודים
אהיה אני למען יהוו את כבורי אשר נתת לי כי טוב אשר איש אחד יאביד בעדר כל העם:
אהבתני לפניו מוסדות עולם: ³⁷ אבי הצדוק ³⁸ ושממעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחורי
הן העולם לא ידריך ואני ידעתיך ולאה הכירו ישוע והتلמיד ההוא היה נודע לכחן הנדרול
כי אתה שלחתני: ³⁹ ואני הודיעתים את שמך ⁴⁰ ויבא עם ישוע לחצץ הכהן הנדרול: ⁴¹ ופטروس
עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד الآخر המידע

לכהן הגדול וידבר אל השערת וייבא את פטrosso לرمז איז מהות עתוד והוא למות: ³³ ויישב פנימה: ³⁷ ותאמר האמה השערת אל פטrosso פיטLOSES אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר הלא נם אתה מטלמידי האיש הזה ויאמר איננו: אליו אתה הוא מלך היהודים: ³⁴ וויען אותו והעבדים והמשרתים בערו אש נחלים כי ישוע המליך תדבר זהה או אחרים הגידו לך עת קר היהת וייעמדו שם ויתחמו ונום פטrosso עלי: ³⁵ וויען פיטLOSES האף אנסי יהודי הלא עמק עמד עם ומתחם: ³⁹ ווישאל הכהן הנדרול את ראש הכהנים הסנירוך אליו מה עשית: ³⁶ וויען ישוע על תלמידיו ועל לקחו: ²⁰ וויען אותו ישוע מלכוטי איננה מן העולם הזה אם היהת אנסי בגולוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי מלכוטי מן העולם הזה כי או נלחמו לי משרתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים לבלו המסר ביד היהודים ועתה מלכוטי נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר: ²¹ ומה איננה מפה: ³⁷ ויאמר אליו פיטLOSES אם כן תשאל אותי שאל נא את השמעים מה שדברתי אפוא מלך אתה וויען ישוע אתה אמרת כי מלך אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: ²² ויהי אנסי לה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיר בדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים לאמת כל אשר הוא מן האמת ישמע בקולו: העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר הכוזאת ³⁸ ויאמר אליו פיטLOSES מה היא האמת ואחריו תענה את הכהן הנדרול: ²³ וויען אותו ישוע אם דברזו זאת יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם רעה דברתי תהה עד כי רעה היא ואם טוב אני לא מצאתי בו כל עון: ³⁹ הן מנהג הוא בכם מדווע טטרני: ²⁴ ווישלחו חנן אסור בזקם כי אישלה لكم איש אחד חפשי בפסח הייש אל קיפא הכהן הנדרול: ²⁵ ושמעון פטרוס עמד את נפשכם כי אישלה لكم את מלך היהודים: ומתחמם ויאמרו אליו הלא נם אתה מטלמידיו ⁴⁰ וויסופו ויצעקו לאמר לא את האיש הזה אלא וכחשי ויאמר איננו: ²⁶ ויאמר ראש מעבדי הכהן את בר אבא ובר אבא דינה מרצח:

19 הנדרול והוא מודיע לאשר קצץ פטrosso את אינו או לך פיטLOSES את ישוע וויסרדו הלא ראייתך עמו בתוך הgan: ²⁷ וויסוף פטrosso בשוטים: ² ווישרגו אנשי הצבא עטרה קצחים לכחש ופתאם קרא התרנגול: ²⁸ וויליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בפרק השם והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמא כי אם יאכלו את הפסח: ²⁹ וויצא פיטLOSES אליהם ויאמר על מה האשימו את האיש הזה: ³⁰ וויענו ויאמרו אליו לו לא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנוaho אלך: ³¹ ויאמר אליהם פיטLOSES קחוו אתם עמכם ועשו משפטם ראהו הכהנים הנדרולים והמשרתים ויצעקו לאמר הצלב הצלב והארם: ⁶ ויהי כאשר כתרתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשות להמית איש: ³² למלאת דבר ישוע אשר דבר

קחחו אותם והצליבhero כי אני לא מצאתי בו מלך היהודים: 22 וווען פילטוס ויאמר את אשר אשמה: 7 וווענו היהודים תורה יש לנו ועל כתבתו כתבתו: 23 וויהו כאשר צלבו אנשי הצבא פי תורתנו חיב מות הוא כי עשה עצמו לבן את ישוע ויקחו את בנדיו ויחלקום לארבעה אליהם: 8 וויהו כשמע פילטוס את הדבר הזה חלקים לאיש אש חלק אחד ונם את כתנתו ויאסף לדרא עוד: 9 ווישב ויבא אל בית המשפט והכתנת לא הייתה תפורה כי אם מעשה ארנו ויאמר אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע מלמעלה ועד קצה: 24 וויאמרו איש אל אחיו אל דבר: 10 וויאמר אליו פילטוס אליו לא תדבר נא נקרעה לקרים אך נפיל עליה גורל למי הלא ידעת כי יש לאל ידי צלבך ויש לאל ידי תהיה למלאת דבר הכתוב ייחלקו בנדי להם לשלהך: 25 וווען ישוע לא הייתה לך רשות עלי ועל לבושו יפלו גורל וייעשו כן אנשי הצבא: הלא נתן לך מלמעלה לבן עון המסנירarti 25 ועליך צלב ישוע עמדו ואחות אמו מרירים אליך נдол מעונך: 26 או יבקש פילטוס לשלהו את קלופס ומרים המגדלית: 26 ווירא ישוע והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה איןך את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מריד ויאמר אל אמו אהנה הנה וזה בןך: 27 ואחר אמר הוא בקיסר: 28 וויהי כשמע פילטוס את הדבר אל תלמידו הנה זאת אמרך וממן השעה ההיא הזזה הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא אספה את התלמיד אל ביתו: 28 וויהו מהדרי כן המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם כאשר ידע ישוע כי עתה זה כלת הכלל למען נכתא: 14 ואו הייתה הכנות הפסה והשעה כשעה ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: 29 ושם כלוי הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמצז ויישמו על אזוב צעקו טול טול צלב אותו: 30 ויאמר אליהם ויקריבhero אל פיו: 30 ויקח ישוע את החמצז פילטוס הצלב אצלב אותה מלככם ויענו ראשי ואמר כליה ויט את ראשו ויפקד את רוחו: הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: 31 או מסרו 31 ולמען לא תשארנה הגוונות על הצלב ביום אליהם להצליבו ויקחו את ישוע וויליכחו: השבת כי עבר שבת היה ונגדל יום השבת ההוא 32 ווישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם הגלגולת ובלשונם גלגולתא: 33 ויצלבו אותו ולהוריד אותם: 33 ויבאו אנשי הצבא וישברו את שמה ושני אנשים אחרים עמו מזוה אחד ומזוה שוקי הראשון והשני הנטלבים עמו: 33 ויבאו אחד ויושע בתוך: 34 ופילטוס כתב על לוח אל ישוע ובכרהם כי כבר מות לא שברו את וישם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך שוקיו: 34 אך אחד מאנשי הצבא דקר בחתימת את היהודים: 35 וויהודים רבים קראו את המכתב צדו וכגרגע יצא דם ומים: 35 וורהאה זאת העיד זהה כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב ועדותו נאמנה והוא יודע כי האמת י nied למן אל העיר והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי: נם אתם תאמינו: 36 כי כל זאת הייתה למלאת 21 ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל הכתוב ועצם לא תשברו בו: 37 ועוד כתוב נא הכתב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני אחר אמר והבית אליו את אשר דקרו: 38 וויהי

אחריו בן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך שני מלאכים לבושים לבנים ישבים במקום אשר בסתר מפני היהודים וישאל מאות פילטוס אשר שמו שם את נופת ישוע אחד מראשותו ואחד יתנהו לשאת את נופת ישוע ונינה לו פילטוס מרגנולתיו:³³ ויאמרו אליה אשה למנה תבכי ויבא וישא את נופת ישוע:³⁴ ויבא גם נקדימון והתאמר אליהם כי נשוא מוה את אדנו ולא ידעתי אשר בא לפנים בלילה אליו ישוע ויבא ערוב מор איפה הניחהו:³⁵ ויהי בדברה אתה והפן אחריה ואלהות כמהה ליטרין:³⁶ ויקחו את נופת ישוע ותרא את ישוע עמד ולא ידע כי הוא ישוע: ויתהלך בתחריכין עם הבשימים כאשר נהנים³⁷ ויאמר אליה ישוע אשה למנה תבci את מי היהודים לקבר את מתיהם:³⁸ ובמקום אשר תבקש והיא חשבה כי הוא שומר הגן והתאמר נצלב שם היה נון ובגן קבר חדש אשר לא הושם אליו אדני אם אתה נשאת אותו מוה הנידה בו איש עד עתה:³⁹ שם שמו את ישוע כי עבר נא לאי איפה הנחתו ולקחתיו משם:⁴⁰ ויאמר אליה ישוע מרומים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא שבת היה ליהודים והקבר קרוב:

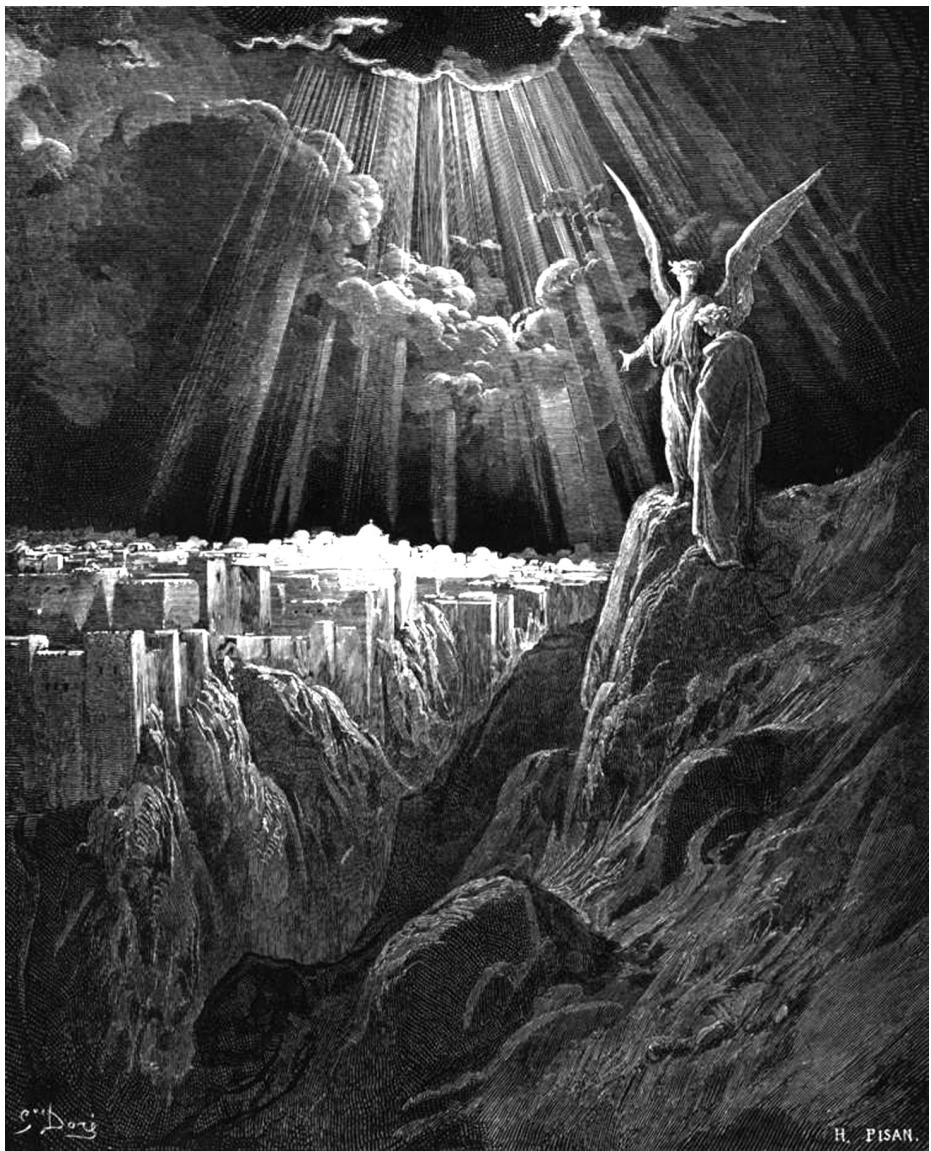
20 יהי באחד בשבת לפנות הקבר בעוד מורה:⁴¹ ויאמר אליה ישוע אל תגעבי כי עוד לא עלייתו אל אביך אך לכני נא אל אחיך ואמרי אליהם אני עליה אל אביכם ואל אליהו ואלהיכם:⁴² ותבא מרים המנדלית ותשפר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה:⁴³ ויהי לעת ערב ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסנו דלתות הבית אשר נקבעו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ועמד ביןיהם ויאמר אליהם שלום לכם:⁴⁴ ובדברו זאת הראה אתם את ידיו ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון:⁴⁵ יוסף מניחים אך לא בא פימה:⁴⁶ ויבא שמעון פטרוס אחורי והוא נכנס אל הקבר וירא את התחריכין הקבר:⁴⁷ וישקף אל תוכו וירא את התחריכין מנוחת אצל פטרוס והتلמיד الآخر וילכו אל הקבר:⁴⁸ וירוצו שניהם יחרבו וימחר התלמידים الآخر לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר:⁴⁹ וישקף אל תוכו וירא את התחריכין מנוחת אצל פטרוס ויבא שמעון פטרוס אחורי והוא נכנס אל הקבר וירא את התחריכין מנוחים:⁵⁰ וסהדר אשר היה על ראשו איננה מנוחת אצל התחריכין כי אם מקפלת לבודה במוקמה:⁵¹ ויבא שמה גם התלמידים الآخر אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן:⁵² כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום עם המתים:⁵³ וישבו התלמידים וילכו אל ביתם:⁵⁴ ומרים עמדה בוכיה מוחזק לקבר ויהי ברכותה ותשקר אל תוך הקבר:⁵⁵ ותרא את אצבעתי במקום המסתמות ואשים את ידי

בצדו לא אאמין':²⁶ ויהי מוקצתה שמנות ימים אמה וימשכו את המכירתם עם הדרנים:²⁷ ויהי
ותלמידיו שנית פנימה ותומא עמהם ויבא ישוע כצאתם אל היבשה ויראו שם נחל' אש ערוכים
והדרות מסגרות ויעמד בינויהם ויאמר שלום ודרנים עליהם ולהם לאכל:²⁸ ויאמר אליהם
לכם:²⁹ ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה ישוע הביאו הلم מן הדרנים אשר אהווים עתה:
וראה את ידי ושלח את ירך הנה ושים בצד' בויעל שמעון פטרוס וימשך את המכירתם אל
ואת תהי חסר אמונה כי אם מאמין:³⁰ ויען תומא היבשה והיא מלאה דנים נדולים מההmeshim
ויאמר אליו אדני ואלה:³¹ ויאמר אליו ישוע ושלשה ולא נקרעה המכירתם אף כי רבים היו:
יען ראתה את האמונה אשר האמינים ואני³² ויאמר אליהם ישוע באו ברוח ללחם ואין נם
ראים:³³ והנה נם אחרות אחרים רבים עשה ישוע אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אתו
לענין תלמידיו אשר לא נכתבו בספר זהה: מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון:³⁴ ויבא
אך אלה נכתבו למען האמינו כי ישוע הוא ישוע ויהק את הלחם ויתן להם וגם את הדרנים:³⁵
המשיח בן אליהם ולמען יהו לכם המאמינים³⁶ וזאת היא הפעם השלישית אשר נגלה ישוע
אל תלמידיו אחרי קומו מעם המתים:³⁷ ויהי
חיי עולם בשם:

21 ויהי אחרי כן ויסף ישוע הנלות אל תלמידיו על ים טיבריה וכבה גלה אליהם:
בן יונה התאהבarti יותר מאליה ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה
אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי:³⁸ ויאמר אליו עוד הפעם שמעון
בן יונה התאהבarti יותר ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאני:
ויאמר אליו פעמי' ששלשית שמעון בן יונה התאהבarti יותר ויתעצב פטרוס על כי אמר אליו
בשלשית התאהבarti יותר ויאמר אליו אדני אתה כל אתה יודע וידעת כי אהבתיך ויאמר אליו ישוע
אתה אמן אמן אני אמר לך בהיותך רעה את צאני:³⁹ אמן אמן אני אמר לך עצמן ותליך
צער לימי' אתה חנרת את עצמן ותליך אל אשר חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך
אחר יחנוך ונשך אל אשר לא תהפץ:⁴⁰ וכן
זאת דבר לרמזו על המיטה אשר יכבד בה את האלוהים ויהי ככלותך לדבר ויאמר אליו לך
האדון ויהנרג את מעילו כי עירום היה ויתנפל אל הים:⁴¹ והתלמידים הנשארים באו בספינה
כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאתיים

ימסרך : 21 ויהי בראות אותו פטרוס ויאמר אל
ישוע אדני וזה מה הוא : 22 ויאמר אליו ישוע אם
חפצי כי ישאר עד באי מה לך ולזאת אתה לך
אחריו : 23 על כן יצא הדבר הזה בין האחים
כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו
כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד
באי מה זה לך : 24 זה הוא התלמיד המעד
על אלה ואשר כתוב כל זאת וידענו כי עדותו
נאמנה : 25 ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר
עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחדacha שיבנה
כי גם העולם כולו לא יוכל את הספרים אשר
יכתבו מן :

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרשה ירדה מאת האלים מן השמים נכונה ככלה המקשחת לבعلה:
ואשמע קול נדול מן השמים לאמור הנה משכן אללים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא
האלים יהוה אתם אליהם:
(חזון יונתן 21:2-3)

חִזּוֹן יוֹחָנָן

להכות בה את הגויים והוא ירעם בשבט ברזיל

והוא דרך פורת יין חמת אף אלהי הצבאות:

¹⁶ ועל בגדו ועל ירכיו כתוב שם מלך המלכים

ואדני האדנים: ¹⁷ וארא מלאך אחד עמד בשמש

ויצעק בקול גדול ויאמר אל צפור כל כנף

אשר תעוף במורום הרקיע באו והאספו על

זבח האלים הנדרול: ¹⁸ ואכלתםبشر מלכים

ובשר שרי אלפיים ובשר נבורים ובשר סוסים

ורכבייהם ובשר כל בני חורדים ועבדים הקטנים

עם הנדרולים: ¹⁹ וארא את החיה ומלכי הארץ

ואגידיהם נקהלים לשות מלחמה עם הרכב על

הסוס ובסבאו: ²⁰ ותתפש החיה ונביא השקר

אתה אשר עשה אותן האותות לפני אשך הדיח בתן

את נשאי תוך החיים והמשתוחים לצלמה וחיים

השלכו שניהם בנם האש הבער בונפרית:

²¹ וה נשארית נהרגנו בחרב Limnē Pyr g3041 g4442(

היוצאת מפי הרכב על הסוס וכל העופ שבעו

מבשרם:

20 וארא מלאך יורד מן השמיים ובירדו

דברי אלוהים: ²² ואפל לפניו רגליו להשתחוות מפתח התחום וכבל גדוֹל: (Abyssos g12) ² ויתפש

לו ויאמר אליו ראה אל תעשה זאת עבר כמוך את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא

אני וחבר לך ולאחריך אשר להם עדות ישוע השטן ויאסרו לך אלף שנים: ³ יוישליך בו בתהום

השתחוות לאלהים כי עדות ישוע היא רוח ויסגר בעדו ויוחתם עליו למען לא ידיח עוד

הנובאה: ⁴ וארא את השמים נפתחים והנה סוס את הגויים עד כלות אלף החנינים ואחריו כן יתר

לבן והרכב עליו נקרא נאמן ומאמתי ובצדקה הוא זמן מצער: (Abyssos g12) ⁴ וארא כסאות וישבו

שפט ולוחם: ⁵ וועני כי לבת אש ועתירות הרבה עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרגונים

על ראשיו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי על עדות ישוע ועל דבר האלים ואשר לא

אם הוא בלבד: ¹³ וזה הוא לבוש בלבוש מארם השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תוכה

בדם ושמו נקרא דבר האלים: ¹⁴ וצבאות על מצחיהם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו

השמיים יצאים אחריו על סוסים לבנים מלבשים עם המשיח אלף שנים: ⁵ ושאר המתים לא

בנדי בוץ וטהור: ¹⁵ ומפניו יצאת חרב חרדה כמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא

19 אחרי כן שמעתי קול גדול כקול המון רב
בשם האמורים הלויה היושעה והכבור והען
לייהוה אלהינו: ² כי אמת וישר משפטיו כי שפט
את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ
בתונתה וירדש מידת טאת דם עברי: ³ וشنנו
ויאמרו הלויה ועשרה יעלה לעולמי עולם: ⁴
(ויאמר ג' 165) ועשרים ואربعה הוקנים וארבע
החיות נפלו על פניהם ווישתחוו לאלהים הישוב
על הכסא וויאמרו Amen הלויה: ⁵ ווקול יוציא
מן הכסא וויאמר הלויה את אלהינו כל עברי
ויראיו הקטנים עם הנדרולים: ⁶ ואשמע כkol
המון רב וכkol מים רבים וכkol רעים חזקים
ויאמרו הלויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות:
וישמחה וננילה ונתגה לו הכבור כי בא החטא
השה ואשתו התקדשה: ⁸ וויתן לה ללבש בוץ
טהור וצח כי הבוץ הוא צדקות הקדושים:
ויאמר אליו כתב אשרי הקדושים אל משתה
חתנת השה וויאמר אליו אלה הדברים אמתם הם
דברי אלוהים: ¹⁰ ואפל לפניו רגליו להשתחוות מפתח התחום וכבל גדוֹל: (Abyssos g12) ² ויתפש
לו ויאמר אליו ראה אל תעשה זאת עבר כמוך את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא
אני וחבר לך ולאחריך אשר להם עדות ישוע השטן ויאסרו לך אלף שנים: ³ יוישליך בו בתהום
השתחוות לאלהים כי עדות ישוע היא רוח ויסגר בעדו ויוחתם עליו למען לא ידיח עוד
הנובאה: ⁴ וארא את השמים נפתחים והנה סוס את הגויים עד כלות אלף החנינים ואחריו כן יתר
לבן והרכב עליו נקרא נאמן ומאמתי ובצדקה הוא זמן מצער: (Abyssos g12) ⁴ וארא כסאות וישבו
שפט ולוחם: ⁵ וועני כי לבת אש ועתירות הרבה עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרגונים

התהיה הראשונה: 6 אשרי האיש וקדוש הוא ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלים אשר חלקו לקום בתקופה הראשונה באלה לא יהיה אתם אלוהים: 4 ומזה אליהם כל דמעה ישلط המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים מעיניהם והמות לא יהיה עדר גם אבל וזעקה ולמשיחו ומלךו אותו אלף שנים: 7 ואחריו כלות וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו: 5 ויאמר אלף השנים יתר השטן מבית משמרו: 8 ויצא היישב על הכסא הנני עשה הכל חדש ויאמר להרlich את הגנים בארבע כנפות הארץ את נהג אליו כתבי הדרבים האלה אמתים ונאמנים ומגנו ולקצתם למלחמה אשר מספרם כחולם: 9 ויאמר אליו היה נחיתה אני אלף והתו הים: 9 ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מהנה הראש והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת חنم: 7 המנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים האלים מן השמים והאכל אתם: 10 והשטן והוא יהיה לי לבן: 8 אבל רבי הלב ואשר אשר הדוחם השליך בגם אש וגפרית אשר אין מאמנים והמנאלים והמטרחים והזונים שם גם ההיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה והמכשפים ועבדיו האלילים וכל המכובדים לעולמי עולמים: (Limnē Pyr g3041 g4442) (g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 9 ויבא וזה ראה כסא לבן וגודול ואת השיב עליו אשר הוא המות השני: (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 ויבא מפניו נסו ארץ ושמי ולא נמצא להם מקום: אליו אחד משבעת המלאכים הנשאים שבע 12 וארא את המתים הקטנים עם הגמדלים עמדים הקערות המלאות שבע המכות האחרנות וידבר לפני הכסא וספרים נפתחים ופתח ספר אחר אליו לאמיר בא ואראק את הכלאה אשת השה: אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי 10 ווילכני ברוח על הר גדור ונבה ויראי העיר הכתוב בספרים כמעשיהם: 13 ויתן הים את הגדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מתיו והמות והשאול נתנו את מתיהם וישפטו מאת האלים: 11 וויש לה כבוד אלהים ואור איש איש כמעשיהם: (Hadēs g86) 14 והמות והשאול נגההocabן יקרה מادرocabן ישפה המבתחת השלויכו בגם האש והוא המות השני: (Hadēs g86) 15 וככל איש אשר לא נמצא ושנים עשר שערים לה ועל השערים שניים עשר כתוב בספר החיים השליך בגם האש: (Limnē Pyr g3041 g4442) מלאים ושמות כחובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל: 13 שערים שלשה

(Pyr g3041 g4442)

21 וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והם איננו עוד: 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדש ירדת מאת האלים מן השמים נבונה ככליה המקשחת לבعلה: 3 ואשמע קול גדורמן השמים לאמיר הנה משכן אלהים עם בני האדם וימד את העיר בקינה המדה שנים עשר אלף ריס

ארכה ורחבה וקומהה שווים המה: ¹⁷ ויאמר אליו הדרבים האלה אמותם ונאמנים חומתה על מאה וארבעים וארבע אמות במדת הם ויהוה אלהו הנביאים הקדשים שלח את איש אשר היה מודת המלך: ¹⁸ ובין חומתה מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה היה אבן ישפה והעיר זהב מופי דרומה לזכוכית זכה: ב מהרחה: ¹⁹ והנו בא מהר אשר השמר את דבריו ומוסדות חומות העיר מרובצות בכל אבני נבואת הספר זהה: ²⁰ ואני יהנן הוא הראה אלה חפץ המוסד הראשון ישפה השני ספיר השלישי ושמעם יהיה כשמי וכראותי ואפל לפני רגלי שבו הרביעי ברקת: ²¹ החמישי יהלם המשי המלך אשר הראני את אלה להשתחות לו: ארם השביעי תריש השמיני שם התשיעי ²² ויאמר אליו ראה אל העשה זאת כי עבד כמייך פטדה העשורי נפק אחד העשר לשם שניים אני וחבר לך ולאחיך הנביאים ולשمرם את העשר אחלהה: ²³ ושנים עשר השעריהם הם דברי הספר הזה לאלהים השתחווה: ²⁴ ויאמר שטים עשרה מרגליות כל שער ושער מרגלית אליו אל החתום את דברי נבואת הספר הזה כי אחת ורחוב העיר זהב מופז כזכוכית בהירה: קרוב המועד: ²⁵ החוםס יוסיף לחמס והטמא והיכל לא ראייתי בה כי יהוה אלהים צבאות יוסיף להטמא והצדיק יוסוף להצדיק והקדוש היכלה הוא והשה: ²⁶ והעיר אינה צריכה יוסיף להתקדש: ²⁷ והנו בא מהר ושכרי לאור השמש ולנהה חירח כי כבוד אלהים האיר אותו לשלם לכל איש כמעשיו: ²⁸ אני האלף לה גרה הוא השה: ²⁹ והגויים ילכו לאורה והתו הראש והסוף הראון והאחרון: ³⁰ אשרי ומלי הארץ מבאים כבודם ותפארתם אליה: העשים את מצותיו למען תהיה ממשלתם בעז ושעריה יומם לא יסנו כי לילה לא יהיה החיים ובאו העירה דרך השעריהם: ³¹ ומבחן שם: ³² והביאו בה כבוד הגוים ותפארתם: לה הכלבים והמכשפים והזונים והמרצים ולא יבוא בה כל טמא ועשה מוועבה ושקר כי ועבדי האלים וכל אהב שקר ועשה: ³³ אני ישוע שלחתך את מלאכי להעיד לכם את אלה אם הכתובים בספר החיים של השה:

22 ויאני נחל של מים חיים וזה מבהיק כעין בפני הקהילות אני שרש דוד ותולדתו כוכב נתה השחר: ³⁴ והרוח והכללה אמרים בא והشمיע אמר בא והצמא יבו ואחהפץ יכח מים חיים חנים: ³⁵ מעיד אני בכל השמע דברי נבואת הספר הזה אם יוסיף איש עליהם יוסיף עליו האלים את המכות הכתובות בספר הזה: ³⁶ ואם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע האלים את לחקו מעץ החיים ומעיר הקדרש הכתובים בספר הזה: ³⁷ המעד את אלה אמר אמן כן אני בא מהר אמן בא אה נא מצחוטם: ³⁸ וולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אלהים הוא אייר להם וימלכו עד עולם עולם: (³⁹ *אלאן 165g*)

האדון ישוע : 21 חסד אדניינו ישוע המשיח עם

כלכם כל הקדושים אמן :

פסוקים 66

at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

בראשית 8:9 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אטו לאמר: 9:9 ואני הנה מקיים את בריתך אתם ואת זרכם אחריכם: 10:9 ואת כל נפש החיים אשר אתם בעוף בבבמה ובכל חיות הארץ אתם מכל יצאי התבבה בכל חיות הארץ: 11:9 והקמותו את בריתך ולא יכרת כל בשור עדר ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12:9 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן בין בני ובניכם ובין כל נפש החיים אשר אתם לדורות עולם: 13:9 את קשתי נתתי בען והיתה לאות הברית בין ובין הארץ:

שמות 13:14 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראותם את מצרים היום לא תסיפו לראותם עוד עד ערד עולם: 14:14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרירון:

ויקרא 26:20 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי:
במדבר 24:6 יברך יהוה וישמך: 25:6 יאר יהוה פניו אליך ויחנק: 26:6 ישא יהוה פניו אליך
וישם לך שלום:

דברים 18:18 נביא אקים להם מקרוב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר
אצנו: 19:18 והיה האיש אשר לא ישמע אל דבריו אשר ידבר בשמי אני אדרש מעמו:
יהושע 1:7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צורך משה עברי אל תסור ממנו
ימין ושמאל למן תשכילד בכל אשר תלך: 8:1 לא ימוש ספר התורה זהה מפיך והנית בו יומם
ולילה למן חשמר לעשות ככל הכתוב בו כי או חצליה את דרכך ואז תשכילד: 9:1 הללו
ציוויתך חזק ואמץ אל הארץ ולא תחת כי עמד יהוה אלהיך בכל אשר תלך:

שופטים 7:2 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי חזקיה אשר האריכו ימים אחרי
יהושוע אשר ראו את כל מעשה יהוה הנדרול אשר עשה לישראל:

שמואל א 16:7 ויאמר יהוה אל שמו אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתו ידו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב:

שמואל ב 22:7 על כן נדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתק בכל אשר שמענו באונינו: מלכים א 3:2 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר חפנה שם:

מלךים ב 19:22 יعن רך לבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישבי להיות לשם ולקלה ותקרע את בנדייך ותבכה לפני וنم אני שמעתי נאם יהוה:

ישעה 6:9 כי ילד ילד לנו בון נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא ויעץ אל גבור אביך שר שלום 9:7 למropa המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל מלכתו להכין אתה ולסעדתם במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת:

ירמיה 4:1 ויהי דבר יהוה אליו אמר 5:1 בטרם אצורך בכתן ידעתיך ובטרם יצא מרחם הקדשיך נביא לנוים נתихך 6:1 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתיך דבר כי נער אנכי: 1:7 ויאמר יהוה אליו אל תאמיר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדרבר 8:1 אל תירא מפנייהם כי אterrani להצלך נאם יהוה 9:1 וישלח יהוה את ידו וינגע על פי ויאמר יהוה אליו הנה נתתי דבריך בפי 10:1 ראה הפקתיך היום הנה על הנויים ועל הממלכות לנחש ולנתוץ ולהאביר ולהחרוס לבנות ולנטוע:

יהוקאל 26:36 ונתתי לכם ללב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם ללבبشر 27:36 ואת רוחיכם אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלויכם ומשפטם תשמרו ועשיתם:

הושע 6:6 כי חסך חפצתי ולא זבח וידעת אלהים מעלה:

ויאל 28:2 והיה אחורי כן אשפוך את רוחיכי על כלبشر ונבאו בנים ובנותיכם זקניכם חלומות יחלמו בחוריכם חזונות יראו 29:2 ונם על העבדים ועל השפות בימים ההמה אשפוך את רוחיכי 30:2 ונתתי מופתים בשםיכם ובארץ דם ואש ותימרות עשן 31:2 המשמש יהפך לחשך והירח לדם לפניכם יodayה הנדול והגורא 32:2 והיה כל אשר יקרה בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה וברידים אשר יהוה קרא:

עמוס 24:5 ויגל כמים משפט וצדקה כנהל איתן:

עבדיה 15:1 כי קרוב יום יהוה על כל הנויים כאשר עשית יעשה לך נמלך ישיב בראשך: יונה 6:2 לקצבי הרים ירדתי הארץ ברוחיה בעדי לעולם ותעל משחת חי יהוה אלהיך: 7:2 בהחטף עלי נשפי את יהוה וכחטי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדרש 8:2 משמרים הבלתי שוא חסדם יעוזו 9:2 ואני בקהל תורה אובייח לך אשר נדרתוי אשלה יושעתה ליהוה:

מיכח 8: הניד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש מכך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך:

נחום 2: אל קנוֹא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביך: 3:1 יהוה
ארך אפים וגדרות כח ונכח לא נינה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו:

חבקוק 17:3 כי תאהנה לא תפרחה ואני יבול בנפניהם חשש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גור
מלך צאן ואני בקר ברפתים: 18:3 ואני ביהוה אעלזה אגיליה באלהי ישע: 19:3 יהוה אדני
חיליו יושם רגלי כאיות ועל במותי ידרכו לנצח בנינויו:

צפניה 17:3 יהוה אלהיך בקרבך נבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבותו ניל עלייך
ברנה:

חנוי 4:1 העת לכם לשבת בכתיכם ספונים והבית הזה הרב: 5:1 ועתה כה אמר יהוה
צבאות שמו לבככם על דרכיכם: 6:1 זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואני לשבעה שתו ואני
לשכירה לבוש ואני לחם לו והמשתכר משתכר אל צורך נקוב: 7:1 כה אמר יהוה צבאות שמו
לבככם על דרכיכם:

זכריה 10:12 ושפכתי על בית דודך ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והבטטו אליו את אשר
דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור:

מלאכי 2:4 וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק:
3:4 ועסתם רשעים כי היו אפר תחת כפות רגליך ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות:
תהילים 1:23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2:23 בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני:
3:23 נפשי ישבוב ינתני במעגלי צדק למן שמו: 4:23 גם כי אלך בニア צלמות לא אירא רע כי
אתה עמרי שבתק ומשענתק המה ינחמוני: 5:23 תערך לפני שלחן ננד צרכי דשנת בשםך ראשינו
cosa רודה: 6:23 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חייו ושבתו בבית יהוה לארך ימים:

איוב 25:19 ואני יידעת נאלו חי ואחרון על עפר יקום:

משלי 5:3 בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען: 6:3 בכל דרכיך דעתך והוא ישר
ארחותך:

רות 16:1 ותאמר רות אל חפני כי לעובך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני
אלין עמך עמי ואלהיך אלהיך: 17:1 באשר תموתי אמות ושם أكبر כה יעשה יהוה לי וככה יסיף
כי המות יפריד ביני ובינך:

שיר השירים 4:2 הביاني אל בית היין ודנלו עלי אהבה:

קחלה 10:3 רأיתי את העני אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 11:3 את הכל עשה יפה בעתו נם את העולם נתן בלבם מבלתי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלים בראש ועד סוף:

איכה 21:3 זאת אשים אל לבי על כן אוחיל: 22:3 חסדי יהוה כי לא תמננו כי לא כלו רחמיו: 23:3 **חדשים לבקרים** רבה אמונהך:

אסתר 14:4 כי אם החרש תחריש בעת הזאת רוח והצלחה יעמוד ליהודים מקומ אחר ואת ובית אביך האבדו ומני יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות:

דניאל 16:3 ענו שדרך מישך ועבד לנו ואמרין למלך נבוכדנצר לא חשחינו אנחנו על דנה פתגמ לחתבותך: 17:3 הן איתי אלהנא די אנחנו פלחין יכול לשיזובותנא מן אותן נורא יקדתא ומין ירך מלכא ישוב: 18:3 והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם הרבא די הקיימת לא נסנד:

עורא 10:7 כי עזרא הכהן לבבו לדרוש את תורה יהוה ולעשת וללמוד בישראל חוק ומשפט: נחמייה 3:6 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה נדולה אני עשה ולא אוכל לרדה למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם:

דברי הימים א 17:29 וידעתו אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמד הנמצאו פה רأיתי בשמה להתנדב לך:

דברי הימים ב 14:7 ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם יופלו ויבקשו פני וישבו מדריכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואسلح לחטאיהם וארפָא את ארצם:

מתיו 18:28 ויגש יושע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שלטן בשמי ובארץ: 19:28 **לכו ועשו** לתלמידים את כל הגנים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש: 20:28 **ולמדום אתם לשמר את כל אשר צויתו אתכם והנה אנכי אתכם כל הימים עד קץ העולם אמן:** (g165 g166)

مارك 14:1 ואחריו אשר הסניר יודנן בא ישוע הגליליה וקרא את בשורת מלכות האלים לאמր: 15:1 מלאה העת והנעה מלכות האלים שבו והאמינו בبشורה: 16:1 ויהי בהתחלכו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדרי ארו שמעון פרשים מצודה ביום כי דיןיהם היו: 17:1 ויאמר אליהם ישוע **לכו אחורי ואשיםכם לדיני אנשים:** 18:1 ויעזבו מהר את מכמרתויהם וילכו אחורי:

ליקס 18:4 רוח אדני עלי יען משחathi לבשר ענים:

גון 16:3 כי ככה אהב האלים את העולם עד אשר נתן את בנו את ייחרו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יהיה חי עולם: 17:3 כי האלים לא שלח את בנו אל העולם לדין את העולם כי אם למען יושע בו העולם:

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים 1: ויאמר אליהם לא لكم לדרעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו:
8: אבל תקבלו נבראה בכוא עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשומרון
ועד קצה הארץ :

אֶל־חֶרְמוֹנִים 32:11 כי האלים הסניר את כלם ביד המרי למען יחן את כלם : (eleesse 1653 g 33:11 מה עמוק عشر חכמת אליהם ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרכיו מי ימצא : 34:11 כי מי תכנ
את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו : 35:11 או מי הקדימו וישלם לו : 36:11 הלא הכל ממן והכל בו
והכל אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמן : (aiōn 165 g)

הראשונה **אל־הַקּוֹרְגָּנִיטִים** 9:6 הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות האלים אל תטעו
את נפשותיכם לא חזנים לא עבדי אלילים לא המנאים ולא הקדשים ולא השכבים את זכר :
10:6 לא הנבכים ולא בצע לא הסבאים ולא המגדפים ולא הנזלים כל אלה לא יירשו את
מלכות האלים : 11: וכאלה לפנים הי מקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקתם
בשם האדון ישוע ובروح אלहינו :

השנית **אל־הַקּוֹרְגָּנִיטִים** 17:5 ובכן מי שהוא במשיח בריאה חדשה הוא הישנות עברו והנה הכל
נהייה מחדש : 18:5 והכל מאת האלים המרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם
הרצוי : 19:5 ענן אשר אליהם היה במשיח מרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם
וישם בנו את דבר הרצוי : 20:5 لكن مليיצי המשיח אנחנו וכאלו האלים מזהיר אתכם על ידינו
נקש מכם בעיד המשיח התרצו נא אל האלים : 21:5 כי את אשר לא ידע חטא את זה עשה
לחטא את בעידנו למען נהיה בו אנחנו לצדקה אליהם :

אל־הַגּוֹלְטִים 6:1 מהה אני כי סרחת מהר מאחריו הקרא אתכם בחסド המשיח אל בשורה זרה:
7:1 והיא איןנה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפוך את בשורת המשיח :

אל־הַאֲבָסִים 1:2 גם אתם המזומנים לפנים בפשעים וחטאיכם : 2: אשר התהילכתם בהם לפני
דור העולם הזה כרצון שר ממשלה האוויר והוא הרוח הפעל כתעת בבני המרי : (aiōn 165 g 3:2) וגם
 אנחנו כלנו בתוכם הילכנו לפנים בתאות הבשר לעשו חפציכי בשרנו ומחשובותינו ונהייך בני
רנו בטבענו כאשר בני אדם : 4: אבל האלים המלא רחמים ברוב אהבתו אשר אהב אותנו :
5:2 אחרי הייתנו מותים בפשעים החינו עם המשיח בחסד נושעתם : 6:2 וייערנו אותו אף הוшибנו
במרומים במשיח ישוע : 7: להראות בדרות הבאים את נדלת עשר חסדו בטובתו עליינו במשיח
ישוע : (aiōn 165 g 8:2) כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם הייתה זאת כי מחת אליהם
היא : 9:2 לא מותוק המעשים שלא יתהלך איש : 10:2 כי פעל אליהם אנחנו נבראים במשיח ישוע
למעשים טובים אשר הכנין האלים מקדם למען נתהלך בהם :

אל־הַפְּלִיפִים 7:3 אך היותנות האלה כלון חשבתי לי לחסנות למען המשיח : 8:3 וגם עודני
חשב את כלן לחסרון לעממת מעלה ידיעת ישוע המשיח אドני אשר בעבורו חסרתי את נפשי

מכל אלה ואחובם לסחי להרוויח את המשיח ולהמצא בו: 9:3 ולא תהיה לי צדקה מותק
התורה כי אם באמונה המשיח הצדקה הבאה מאת האלים באמונה:

אל-הקוּלִים 15:1 והוא צלם האלים הנעלם ובכור כל נברא: 16:1 כי בו נברא כל אשר
בשמי ואשר בארץ כל הנרא וכל אשר איןנו נראה הן כסאות ומושבות הן שרות ורשויות
הכל נברא על ידי ולמענהו: 17:1 והוא לפני הכל והכל קים בו: 18:1 והוא ראש נוף העדה אשר
הוא ראשית ובכור מעם המותם למען יהה הראשון בכל: 19:1 כי כן היה הרצון לשכנן בו את
כל המלא: 20:1 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום בדם צלבו על ידו הן אשר
באرض הן אשר בשמי:

1 סלוניים 1:4 ועוד נבקש מכם אחוי ונזהיר אתכם באדרניינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך
לכם להתהלך ולמצוא חן בעיני האלים בן תוסיפו וכן תרבו עוד: 2:4 כי ידעתם את המצוות
אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3:4 כי רצון האלים הוא קדרתכם אשר תתרחקו מן החנויות:
4:4 וידע כל איש מכם לשמור את כליו בקדשה ויקר: 5:4 ולא בתאות ומה כדרך הנזירים אשר אינם
ידעים האלים:

2 סלוניים 6:3 והננו מצוים אתכם אחיהם בשם אדרניינו ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אח מעקש
דרכו ואינו מתחלק על פי הקבלה אשר קיבל מאתנו: 7:3 הלא ידעתם אף אתם איך עליהם
להתהלך כמו כי לא נהנו דרך מועות בתוככם: 8:3 נם לא אכלנו לחם איש חנם כי ביניעה
ותלה לילה ויום דינו עמלים לבלהו להיות לאיש מכם למשא: 9:3 לא בעבור شيئا לנו
הרשota לזוatta כי אם לחתת אתנו לכם למופת לכלת בעקבותינו: 10:3 כי נם בהיותנו אצלכם צוינו
אתכם לאמור מי שלא ירצה לעבד נם אוכל לאiacל:

1 טימוטי 1:2 ועתה קדם כל דבר אבקש מכם לשאת תפלות ותחנונים ובקשות ותודות بعد
כל בני אדם: 2:2 بعد המלכים וכל השליטים למען נחיה חי השקט ובטע בכל חסידות וישר:
3:2 כי כן טוב ורצוי בעיני אלליםמושיענו: 4:2 אשר חפכו שיוושו כל בני האדם ויונעו להכרת
האמת: 5:2 כי אחד הוא האלים ואחד הוא העמד בין אללים ובין בני אדם הוא בן אדם המשיח
ישוע:

2 טימוטי 8:2 זכור תוכך את ישוע המשיח הנערמן המותם אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתתי:
9:2 אשר בעבורה אני נשא רעה עד למוסרות כעשה על אבל דבר האלים איןנו נאסר:
10:2 ועל כן אסכל את כל למען הבחרים למען ישינו גם מהה את התשועה במשיח ישוע עם

כבד עולמים: (αιονios g166)

אל-טיטוס 11:2 כי הופיע חסד אללים להושיע את כל בני האדם: 12:2 וליסר אתנו אשר נתעב
הרשע ותאות העולם ונחיה בעולם הזה ב贊יות ובצדקה ובחדירות: (αιονios g165) וגחכה לתקוה

המאשרת ולהופעת כבוד אלהינו הנדרול ומושיענו ישוע המשיח: 14:2 אשר נתן את נפשו בעדנו לנאלנו מכל על ולטהר לו עם סגלה הוריז במעשים טובים:

אל-פיל�ון 3:1 חסד לכם ושלום מאת אללים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 4:1 מודה אני לאלהי בכל עת בהזיכרי אתך בתפלותי: 5:1 אחרי שמעי אהבתך ואמונתך אשר ברק לאדניינו ישוע ולכל הקדושים: 6:1 למען אשר האמץ התחרבות אמונהך בדעתה כל טוב אשר בכם לשם המשיח: 7: כי שמחה נדולה ומהמה יש לנו באהבתך באשר היה רוחה למשיח הקדושים אחוי על יידך:

אל-העברים 1:1 האלים אשר דבר מוקדם פעמים רבות ובפניהם שנים אל אבינו ביד הנבאים דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד בנו: 2:1 אשר נתנו לירוש כל גומ עשה בידו את העולמות: 3:1 והוא זהה כבונו וצלם ישותו ונושא כל בדבר נברתו ואחריו עשתו בנפשו טהרת חטאינו ישב לימין הנדרלה במרומים:

יעקב 16:1 אל תתעו אחי אהובי: 17:1 כל מנהה טובה וכל מנהה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שני אין עמו: 18:1 הוא בחפותו ילד אותנו בדבר האמת להיווננו כמו ראשית בכורי יצורי:

הראשונה לפטרוס 18:3 כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאינו הצדיק בעיד הרשעים בקרב אותנו אל האלים הומת לפני הבשור ויחי בروح:

השנית לפטרוס 3:1 כאשר נברתו האלהית נתנה לנו אתה כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא אותנו כבבונו וחילו: 4:1 אשר בהם נתנו הבתחות נדלות מאד ויקרות למען תקחו על ידך חלק בטבע אללים ב悍טלכם מכך התחאה אשר בעולם:

הראשונה ליהונן 1:2 בני הנני כתוב אליכם זאת לבטחי תחטאו ואם יחטא איש יש לנו מלאץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק: 2:2 והוא כפרה על חטאינו ולא על חטאינו בלבד כי גם על חטאת כל העולם:

השנית ליהונן 1: כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח:

השלישית ליהונן 4: אין לי שמחה נדולה ממשמע את אשר בני יהלכו באמת:

יהוננה 3:1 אהובי בהשדרתי לכתוב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעיני לזרוכם במכות אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים: 4:1 כי התגנו לבודא מקצתת אנשים הכתובים מאו למשפט זהה אנשי רשות ההפכים את חסר אלהינו לזומה וכפרים באלים המשל היהיד ובאדניינו ישוע המשיח:

חזה יוחנן 19:3 אני את כל אשר אהב אוכיהם ואיסרם לכון תשקר ותשוב. הני עמד לפתח ודפק
והויה כי ישמע איש לccoli ופתח הפתחה אבוא אליו לסייע עמו והוא עmedi : 21:3 המנצח אתנו
לשבת אותו על כסאי כאשר נצחתי נם אנכי ושב את אבי על כסאו : 22:3 מי אשר אוזן לו ישמע את
אשר הרוח אמר לקהילות :

מִדְרֵיךְ הַקּוֹרָא
עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מִילוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

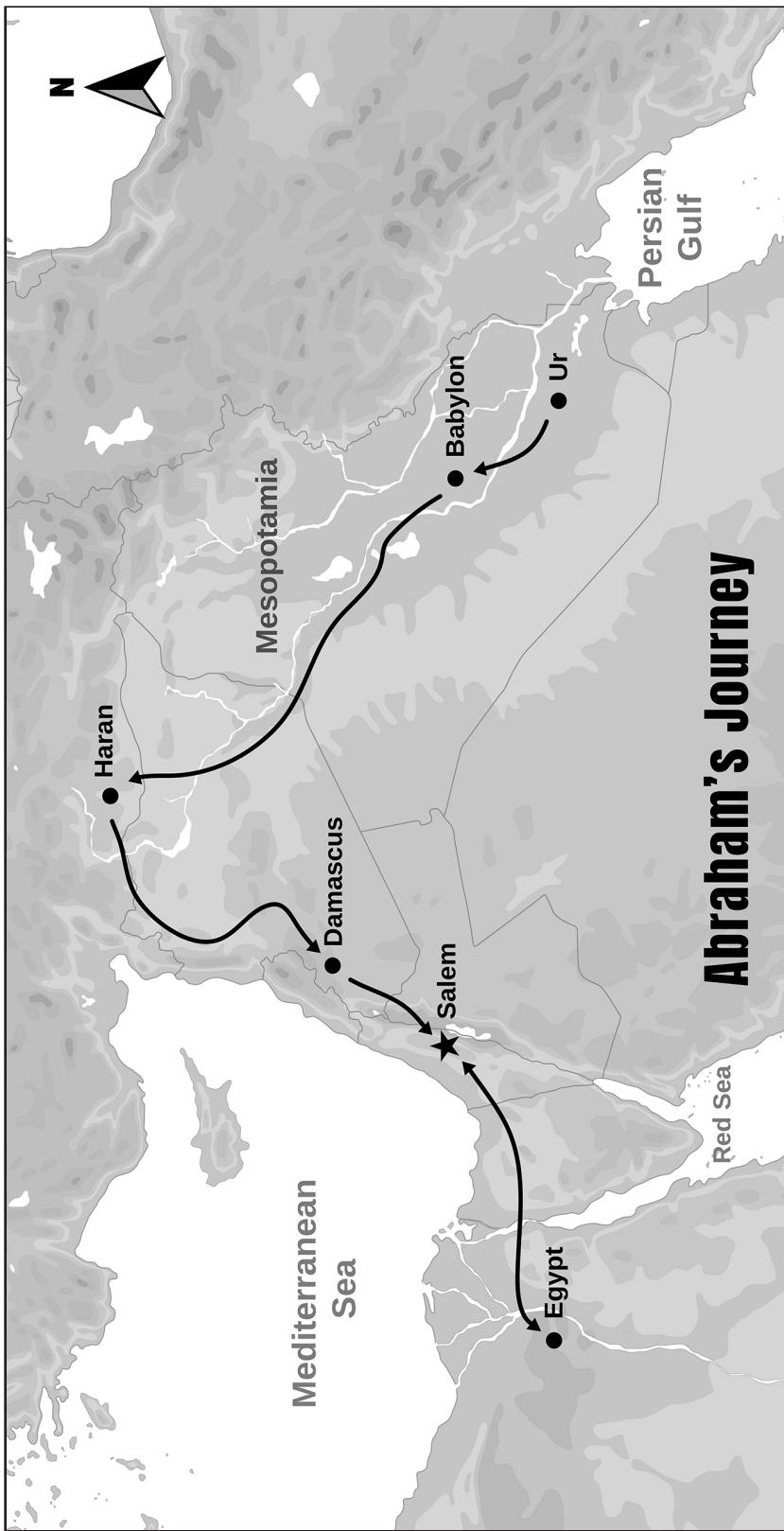
Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

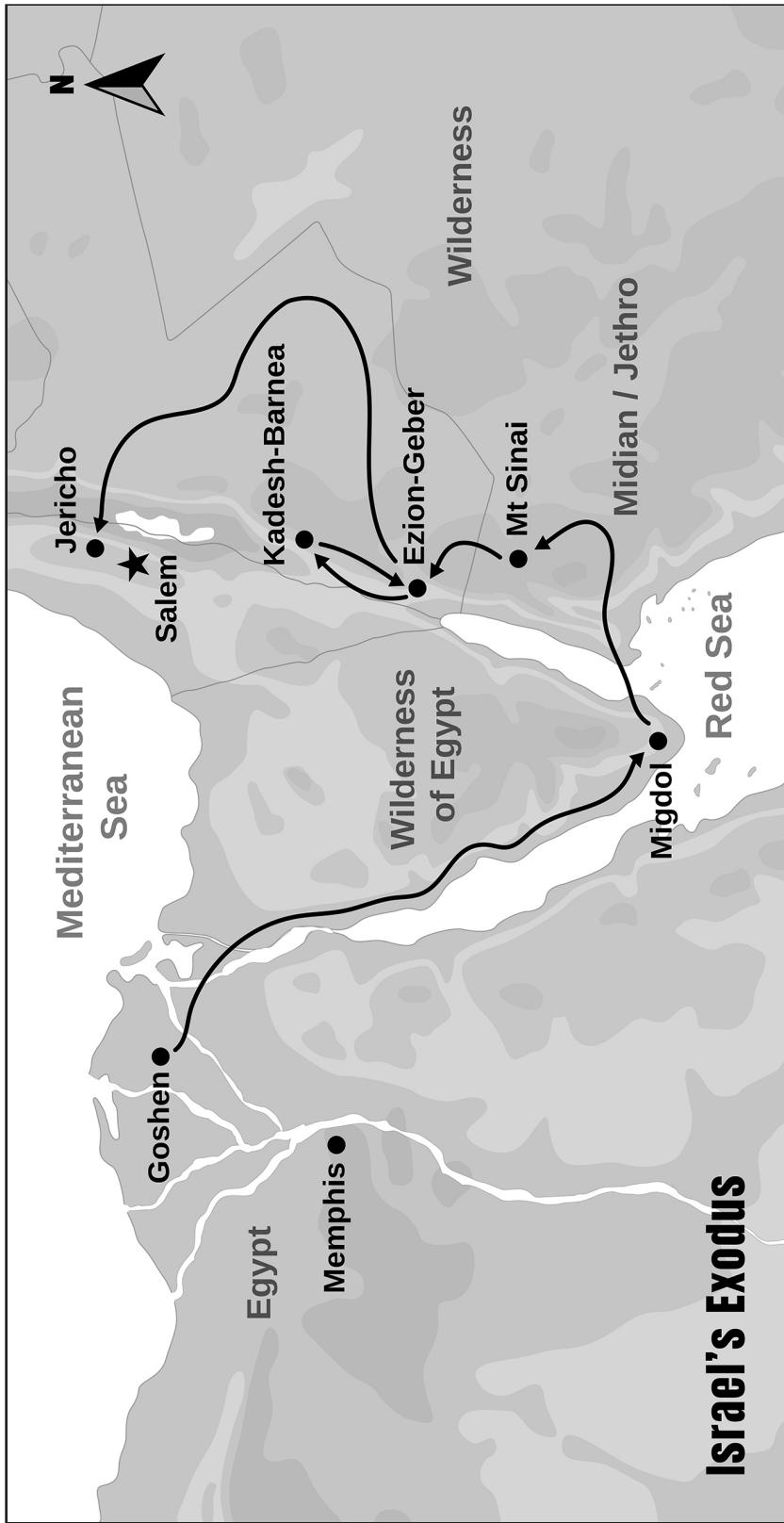
Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Abraham's Journey

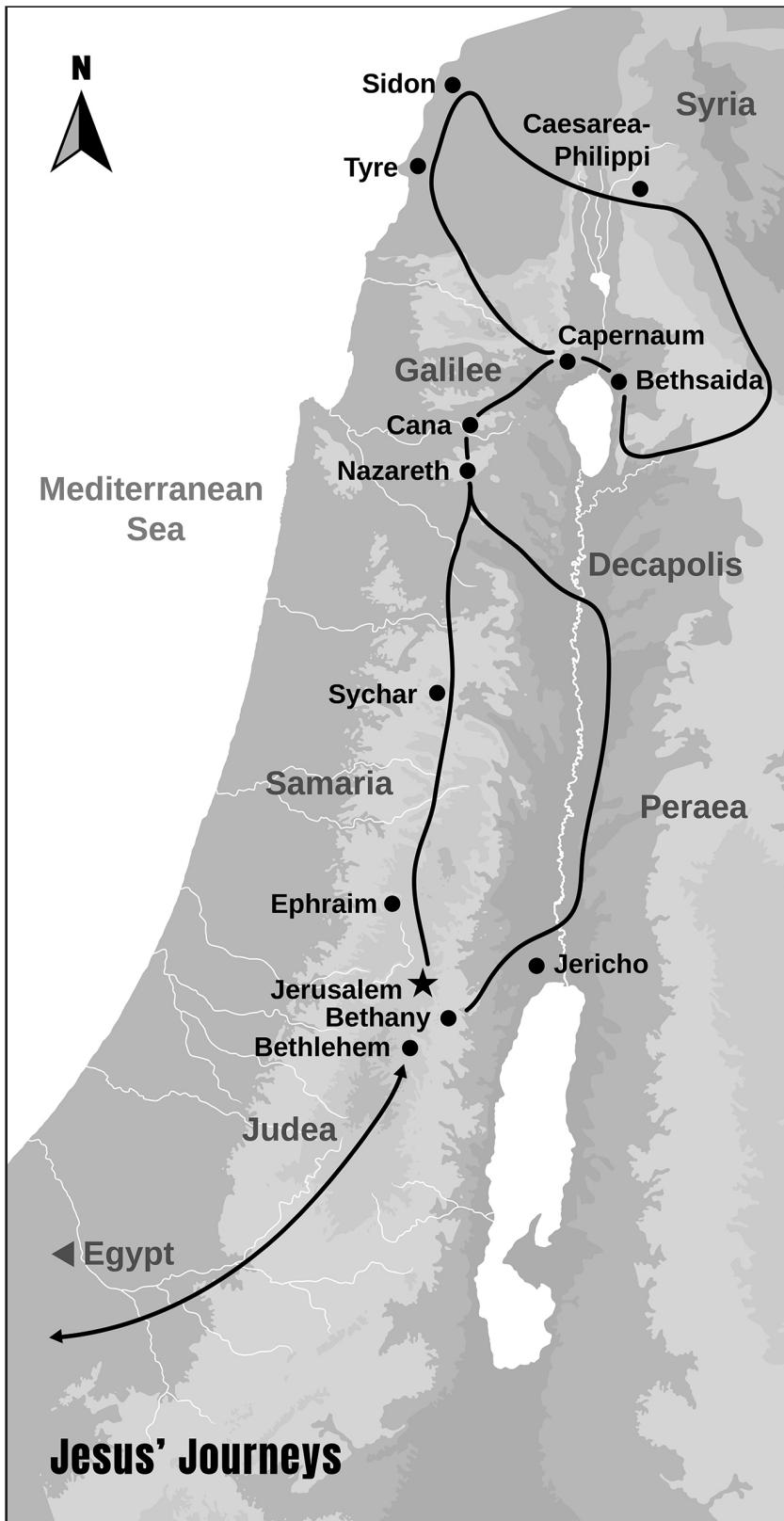

באמונה שטע אברהם כאשר נקרא ללבת אל חארץ אשר ירשותה וצוא ולא ידע אחד יבוא - (אל-תְּנַבֵּרִים 11:8)

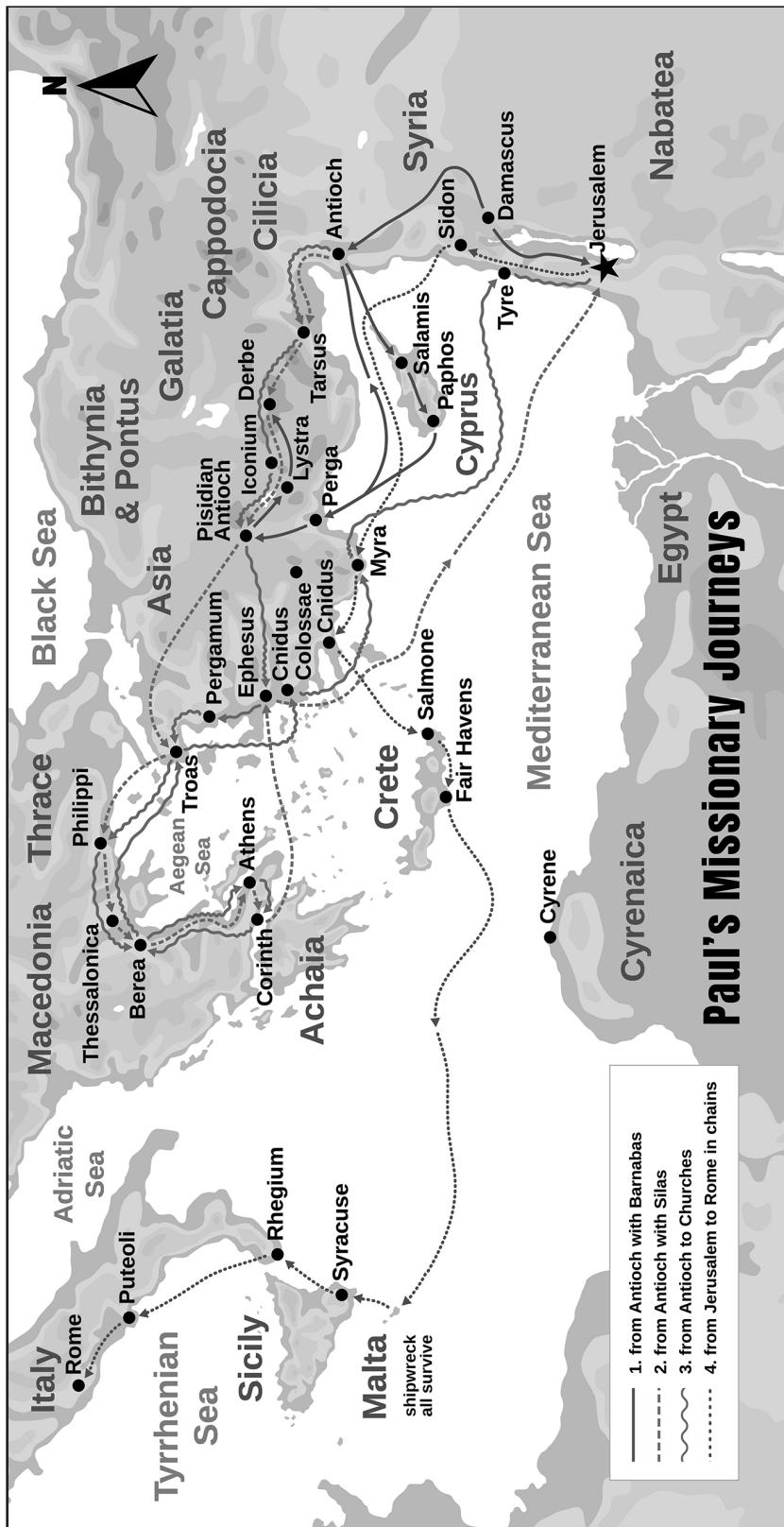
וְהִי בְּשַׁלֵּחַ פְּנֵי אֶת דָּמָם וְלֹא נִתְמַתֵּן אֶל-עֲדֵיכֶם בְּרִיךְ אֶת-עֲדֵיכֶם כִּי קָרוֹב דָּחָא כִּי אָנוּ אֶל-עָדִים פָּנָו נִתְמַתֵּן מִצְרָמָה : (13:17)

תורה בזאת אומנם לא נאשנה מעתה ועתה לא נטה שפה אחת נטעה - (10:45 פ')

Paul's Missionary Journeys

(פרק יב' מושה דגש נקר לדורות של מהגרים לבריתם :) אֶלְעָזָר וְיַעֲקֹב

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

עֶצֶח

עַבְרִית at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament Hadēs, 2) Geenna, 3) Tartarōō, 4) Abyssos, 5) Limnē Pyr, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

לכדו ופישו לרגל כל אומות את כל הנations וטבלות אומות לשם האב והבן ורוח הרקשות : - (מריוו 28:19)

